

Nieuwsblad

Stichting Draagt Elkanders Lasten

Biedt hulp in Roemenië en Moldavië

Jubileumuitgave

EDIȚIE SPECIALĂ

Dit Nieuwsblad Special is een uitgave van Stichting Draagt Elkanders Lasten.

Kamer van Koophandel:

Ingeschreven onder nummer 24446913

Voorzitter en contactpersoon:

Wim Klippel
Kamerlingh Onnesstraat 82
2984 ED Ridderkerk
Tel. 0180-424793

Secretaris:

Roelie Gouweloos
Eikendreef 81
2982 CJ Ridderkerk
Tel. 0180-412698

Penningmeester:

Arie Velthuisen
Houtzaagmolen 7
2986 GD Ridderkerk
Tel. 0180-423986
Voor legaten verzoeken wij u contact op te nemen met de penningmeester

Gezinssponsoring:

Rianne Klippel
Molendijk 42
4671 BR Dinteloord
Tel. 0167-521900

Breigroep:

Joke van der Weiden
van Eesterensingel 16
2951 CK Alblasterdam
Tel. 078-6914619

Kleding inzamelen:

Iedere maandagavond (behalve 2e feestdagen en de maanden juli en augustus)
19.00 – 19.30 uur
Lagendijk 78 te Ridderkerk
Bijdrage: € 1,- per zak

Contactpersoon goederen inzameling:

Roelie Gouweloos
Eikendreef 81
2982 CJ Ridderkerk
Tel. 0180-412698

Website:

www.stichtingdraagtelkanderslasten.nl

Giften, sponsorgelden e.d.
ING banknummer
NL30 INGB 0670 4710 46 t.n.v.
Stichting Draagt Elkanders Lasten
te Ridderkerk

Onze stichting heeft de ANBI-status (Algemeen Nut Beogende Instelling). Hierdoor zijn uw giften aftrekbaar bij de belastingdienst.

Inhoud

- 03 Meditatie
- 04 Van de voorzitter
- 06 Column
- 08 25 jaar SDEL
- 18 Verslag goederentransport
- 22 Mijmeringen
- 24 Een vrijwilliger schrijft
- 34 Interview vrijwilliger W.H. Thijssen
- 36 Sebastian schrijft
- 40 Emanuel schrijft
- 46 Gezinssponsoring

Digitaal onderwijs in coronatijd???

Meditatie

door T.R. Rietveld

GODS BIJZONDERE ZORG

“De HEERE ging vóór hen uit”
(Exodus 13: 21a)

Bijzondere zorg en leiding van de HEERE viel het volk van Israël ten deel. Hij heeft immers Zijn oog en hart laten vallen op dit volk en een bijzondere band met hen gelegd. Ongedacht en zeker onverdiend! Het is helemaal van de HEERE, de God van het verbond uitgegaan. Ook nu, na 400 jaar slavernij, heeft Hij op bijzondere wijze Zijn krachtige en machtige hand laten zien in Egypte en hen tenslotte op wonderlijke wijze uit de slavendienst bevrijd.

De Israëlieten trof het oordeel van de verderfengel niet. Ze waren veilig achter het verzoenend bloed van het lam dat aan de deurposten gestreken was. Zo baande God Zelf de weg van de uittocht en zette de marsroute in naar het Beloofde Land. In de wolk- en de vuurkolom trok de HEERE met hen mee. Dat was het teken van Gods tegenwoordigheid, dag en nacht. *“De HEERE ging vóór hen uit”*. Hij was met Zijn volk: beschermend, bewarend, zorgend, de weg wijzend, dwars door beproeving en strijd heen.

Zo is de HEERE ook met de Ridderkerkse stichting *Draagt Elkanders Lasten* geweest in de 25 jaar van het bestaan van de stichting. Natuurlijk, *Stichting Draagt Elkanders Lasten* is het volk van Israël niet, dat is volstrekt helder, maar toch, Gods hulp, leiding en bijstand werden wel ervaren door de jaren heen. Bij dit jubileum staan we daar dankbaar en verwonderd bij stil. We zien terug op jaren waarin de armen en kansarmen van de samenleving van Roemenië en Moldavië konden worden onder-

steund met hulpgoederen.

Tegelijk werd het Woord van God meegegeven en evangelisatiemateriaal uitgedeeld. Het is in woord en daad onze Bijbelse roeping volbrengen. Hoe zou dat ooit anders kunnen dan vanuit de liefde tot God? Als die liefde er is, dan ontstaat er ook liefde en bewogenheid voor de naaste dichtbij en verder weg. Dat is een genadewonder van God! Vanuit de bewogenheid van God Zelf, die door de genade van de Heilige Geest wordt ervaren, ook oog en hart krijgen voor onze naaste!

Zo werden in die 25 jaar vele contacten gelegd. Geloofsbanden werden ervaren. Menig-

**Jubileren, daar zit iets in
van jubelen, van gedenken
en van danken. De dank en
de verwondering uitspreken
aan Hem, Die het alles
gaf en mogelijk maakte.**

een werd door de geboden hulp op weg geholpen naar een zelfstandig bestaan. De HEERE gaf het en zegende het werk van onze stichting! Het is ook om dankbaar te zijn dat er zoveel hulp geboden kon worden en dat er voortdurend voldoende financiële middelen waren om het werk voort te

zetten. De HEERE zorgde! Meer dan eens werd Gods bijzondere bewaring ervaren onderweg. In dit alles wordt iets ervaren van *“de HEERE ging vóór hen uit”*.

Bij een jubileum zien we met dankbaarheid en verwondering terug. Maar we willen vooral rondom dit jubileum omhoogzien, op God de HEERE zien. Hem de dank toebrengen! Jubileren, daar zit iets in van jubelen, van gedenken en van danken. De dank en de verwondering uitspreken aan Hem, Die het alles gaf en mogelijk maakte. Uiteindelijk is het te danken aan Hem, Die Zijn leven ervoor gaf op het kruis van Golgotha. Ere Wie ere toekomt!

Van de voorzitter

Wim Klippel

Het is juli 2020 als ik dit stukje ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum van Stichting Draagt Elkanders Lasten schrijf voor dit speciale nummer van 'Nieuwsblad'. We zitten midden in de coronacrisis en het ergste lijkt voorbij nu versoepeling van alle maatregelen waar we mee te maken hebben gehad, plaatsvindt. Maar niemand weet hoe het zal zijn op het moment dat u dit leest. Hopelijk is de bedreiging door het virus van onze levens en samenleving verder afgenomen en is iedereen gewend geraakt aan "het nieuwe normaal". Vóór deze crisis hadden we al veel plannen klaar voor onze jubileumviering op zaterdag 10 oktober. Maar al halverwege april was de onzekerheid hoe het deze herfst zou zijn zo groot dat we als bestuur toen al hebben besloten om dit uit te stellen tot D.V. 2021. Alleen de verschijning van dit Jubileum Nieuwsblad is doorgegaan.

Ook nu zien we weer dat de mens wikt, maar.....God beschikt. Dat hebben we als stichting ook vaker ervaren in de achterliggende 25 jaar. We kunnen nog zoveel ideeën hebben en plannen maken maar het gaat vaak toch weer anders. Toen in 1992 voor het eerst vanuit De Riederborgh een groepje mensen naar Roemenië ging met een hulptransport vanuit de Hoekse Waard kon niemand vermoeden dat er 3 jaar later een Afdeling IJsselmonde van Stichting De Ondergrondse Kerk zou worden opgericht. Ook niet dat dit in 2008 zou veranderen in Stichting Draagt Elkanders Lasten. Als we erop terugkijken, en dat hoort toch wel bij een jubileum als dit, dan is er ook heel veel veranderd aan de andere kant. De kant waar we het al die jaren voor mogen doen. Toen we begonnen, kenden we de mensen van Ecce Homo wel een beetje, maar niet heel goed. Wie kon bevroeden dat we bijna 25 jaar zouden samenwerken en dat we 14 jaar later nog een samenwerkingspartij in het noordoosten van Roemenië, Pentru Tine, zouden krijgen? En het was al zeker onverwacht dat we nog weer een aantal jaren daarna in Moldavië terecht zouden komen.

Toen we voor het eerst in Roemenië kwamen, hadden we nog nooit oog in oog gestaan met mensen die in bittere armoede moe(s)ten leven. En dat is in die 25 jaar niet veranderd, het is nog altijd zeer aangrijpend,

indrukwekkend en confronterend om daarmee in aanraking te komen. Voor velen daar is er gelukkig ook veel ten goede veranderd, maar er zijn nog altijd duizenden mensen die het vreselijk arm hebben. We hebben gezien dat het in het westen van Roemenië meer verbeterd is dan in gebieden meer naar het oosten en daarom zijn we in het westen gestopt en is de samenwerking met Stichting Ecce Homo per 1 januari jl. tot een einde gekomen. Heel erg jammer, maar onze statuten zeggen dat we de meest kansarmen helpen en die vinden we inmiddels dus op andere plaatsen.

We mogen weten dat de mensen en het werk in Botosani en omgeving, maar ook in Moldavië, door God op een bijzondere manier op onze weg zijn geplaatst. Na de zeer betrouwbare partners van Ecce Homo mogen we die nu hebben in ons nieuwe werkgebied. De stichting Pentru Tine is een zeer stabiele en solide organisatie met een directeur, Sebastian Mariu, die enorm gedreven en deskundig is en een oprecht christen. Een mens met een warm hart en een deskundig manager. Ook de mensen om hem heen, Laurentiu, de sociaal werker, en Emanuel, de contactpersoon voor Moldavië, en alle andere medewerkers zijn oprechte christenen die zeer begaan zijn met hun naasten in armoede. Iedere keer weer als we ze ontmoeten, zijn we onder de indruk van hun bewogenheid en niet te stuiten energie die ze steeds opnieuw krijgen om het zeer (ook emotioneel) zware werk te doen. Werk waarbij je soms het gevoel krijgt dat het water

naar zee dragen zou zijn. Maar waarbij door hen, en door ons, ook vaak ervaren mag worden dat het geen onbegonnen werk is, maar dat het door God gezegend wordt, waardoor uitkomsten ontstaan voor mensen voor tijd, maar bovenal ook voor de eeuwigheid. Er mag veel gedaan worden aan de dagelijkse noden, kleding, schoenen, voedsel maar ook onderwijs aan de kinderen. Er worden instructies gegeven aan de ouders en dat maakt het in veel gevallen draaglijker. En daar mogen we het toch voor doen.

U leest in dit blad veel van de geschiedenis van onze

stichting en wat we in al die jaren hebben mogen doen. Met zoveel betrokken mensen die zich steeds opnieuw, ieder op eigen manier en plaats, wilden en mochten inzetten voor onze arme medemensen in Oost-Europa.

Met elkaar mochten we waarmaken wat Galaten 6 vers 2 zegt en wat onze naam mag zijn: "Draagt Elkanders Lasten..... en vervult alzo de wet van Christus".

En dat al 25 jaar! We hopen en bidden dat het werk van de stichting nog lang mag doorgaan, waar dan ook, onder Gods onmisbare zegen.

Flits uit het verleden

Verdwaald op de poesta

Vlak voordat het eerste ochtendgloren zich aandiende, ca. 30 km. vóór de Roemeense grens, stond een politiewagen met zwaailicht op de weg, die ons maande een linker zijweg in te slaan. Nu zat er voor ons een Roemeense vrachtwagen. Die zal de weg wel weten. In colonne volgden wij die vrachtwagen. Je zou denken twee keer rechts afslaan en je komt weer op de weg die we zojuist verlaten hebben. We gingen inderdaad tweemaal rechts. Echter we kwamen midden in de Hongaarse poesta terecht. De weg werd steeds slechter en slechter, totdat..... de weg ophield en in een gigantisch modderpad eindigde. De vrachtwagen vóór ons waagde de sprong. We dachten dat de vrachtwagen kapseisde, maar wonder boven wonder, hij bleef overeind en zodoende was de eerste hindernis genomen. Na lang aarzelen waagden ook twee Hongaarse auto's zich op dit bijna onbegaanbare pad. Over 4 km. was de verharde weg volgens hen. Na verloop van tijd zagen wij hun achterlichten ook niet meer. Achter ons stond ook een hele rij. Teruggaan zou heel wat moeite kosten. We besloten om de Hongaren achterna te gaan. Waar waren we aan begonnen! Gelukkig vroom het 7 graden, zodat de grond redelijk hard was. Ook de winterbanden waren in ons voordeel. Na enkele kilometers "aangemodderd" te hebben, zoals Floor fijntjes opmerkte, kwamen we de vrachtwagen tegen. "Onbegonnen werk", zei de chauffeur, "er is geen doorkomen aan."

Wij weer achter de vrachtwagen aan, terug naar ons beginpunt. Echter..... daar aangekomen, zagen we dat er nog een andere vrachtwagen geprobeerd had om het pad te nemen. Helaas..... deze vrachtwagen zat tot zijn assen muurvast in de modder. Een poging om de vrachtwagen door onze voorganger er uit te trekken, mislukte schromelijk. Passeren was onmogelijk. Hoe lang zou het duren voordat er een kraan komt om die vrachtwagen eruit te trekken? Ons restte geen andere keus om wederom rechtsomkeert te maken en dan maar te zien waar we uitkomen. Om een lang verhaal kort te maken: na ca. 3 km. kwamen we op een kruispunt waar de vrachtwagen gekeerd was. Inderdaad, geen doorkomen aan! We namen een zijweg en kwamen toen twee fietsers tegen. Deze gebaarden ons dat we terug moesten. Zij hebben ons een spoor over de vlakte gewezen, waarna we eindelijk weer op een verharde weg kwamen. Daar stond de auto van één van de fietsers. De Hongaar was zo vriendelijk om ons weer op de doorgaande weg te brengen. We waren letterlijk bijna "in de modder blijven steken".

Oktoberreis 2010

Column

Bert Tronchet

Ruwe bolster..... blanke pit

Een Roemeens echtpaar woonachtig in Boekarest, waar van de vrouw van Nederlandse komaf is, verleent hulp aan de straatkinderen aldaar. Tevens evangeliseren zij onder dit uitschot van de maatschappij. Hun aantal werd destijds geschat op duizenden! We gaan met de vrouw op stap. Het ligt in de bedoeling een groep straatkinderen te bezoeken en daarbij voedsel e.d. uit te delen. Van tevoren hebben we een behoorlijke hoeveelheid brood, beleg, fruit e.d. ingeslagen. We worden geïnstrueerd hoe het één en ander zal verlopen. Er wordt op ons hart gedrukt geen foto's te maken. De straatkinderen zijn hier absoluut niet van gediend. De kinderen zijn vaak het object van een soort 'ramptoerisme'. Hier moeten zij niets van hebben. 'Gewapend' met de zakken klaargemaakt brood, begeven wij ons op weg. We bevinden ons in het hartje van Boekarest. In een klein parkje zien we een grote groep straatkinderen die doelloos, al of niet lijmsnuivend, de tijd in ledigheid doorbrengen. De vrouw gaat eerst polshoogte nemen. Daar het lijmsnuiven de hersenen aantast, worden sommigen soms zo agressief, dat het beter is de stemming vooraf te peilen! De kust is veilig. We lopen op de groep toe en maken kennis met deze kinderen.

Dan gebeurt er iets heel vervelends. Eén uit de groep maakt toch een foto! Of er een bom ontploft! Een geweldig tumult breekt los! Vooral de leider van de groep straatkinderen veroorzaakt een enorme opschudding. Voorbijgangers lopen verschrikt door. Een drietal politieagenten komt aanhollen. Wat gebeurt hier! Zij proberen de boel te sussen. De foto moet verwijderd worden. Wat een consternatie! Langzaam zakt het tumult. Nog natrillend op onze benen, besluiten we om toch maar het brood e.d. uit te delen. Toen de kinderen bemerkten dat we gekomen waren om hen te helpen, sloeg de stemming helemaal om. Aandoenlijk om te zien hoe gretig ze het klaargemaakt brood 'verslonden'. Ook het fruit werd met vreugde begroet. We raakten aan de praat met de (bende)leider van de groep.

Hij vertelde ons zijn levensverhaal. Hij had enkele jaren doorgebracht in Nederland bij een christelijk (pleeg)gezin. Hij had het vaste voornemen gehad om bij zijn terugkeer naar Boekarest, niet weer opnieuw in het criminele straatcircuit 'onder te gaan'. Echter... helaas, na 14 dagen belandde hij weer op de straat. Met alle gevolgen van dien. We deden nog een gebedje met deze jongen. De tranen liepen over zijn wangen. Hij haalde uit zijn zak een compleet stukgelezen Bijbeltje. "Mijn lichaam ligt in de goot, maar mijn hart is boven", zei hij naar boven wijzend. Een ruwe bolster..... Hebben wij de Bijbel ook altijd binnen handbereik?

Bestuurspaspoort

Wim Klippel, *voorzitter*

Al sinds 1992 mag ik betrokken zijn bij de hulpverlening aan de meest armen in Roemenië en sinds 2016 ook in de republiek Moldavië. Heel nauw was ik betrokken bij de oprichting van Stichting De Ondergrondse Kerk afdeling IJsselmonde in 1995 en mocht daar van meet af aan voorzitter zijn. Van medio 2006 tot eind 2007 ben ik gestopt geweest met dit werk, omdat het voor mij toen niet te combineren was met mijn dagelijkse werk. Eind 2007 werd ik weer gevraagd in het bestuur te komen en eind 2008 kreeg ik weer de rol van voorzitter. In die rol heb ik ook samen met de toenmalige secretaris, Bert Tronchet, bij de notaris de statuten van de nieuwe stichting, 'Stichting Draagt Elkanders Lasten', mogen ondertekenen.

Vele reizen mocht ik maken naar Roemenië. Ik ben de tel een beetje kwijt, maar ik denk dat ik wel 40 keer ben geweest, dus is Roemenië een beetje mijn 2de vaderland. Inmiddels heb ik ook al 7 keer Moldavië bezocht.

Waarom doe ik dit? Men zegt weleens: "Als je eenmaal in Roemenië geweest bent, laat het je niet meer los." Dat was ook zo bij mij. Die eerste ervaring was zo indringend, de gastvrijheid van de mensen, de gulheid, het Godsvertrouwen en de dankbaarheid maakten, en maken, nog iedere reis opnieuw enorm veel indruk. Het is als een virus, en helaas weet iedereen sinds dit jaar wat een virus is, als je het hebt is er geen medicijn tegen. Dus het Roemenië-virus is bij mij ook na 25 jaar nog steeds actief.

Ik ben dankbaar dat ik mezelf al zoveel jaar mag inzetten en de gezondheid en de mogelijkheden heb gekregen om iets te kunnen betekenen, al is het nog zo weinig, voor de mensen dáár die het zo arm hebben. Dat het Evangelie gebracht kan worden, maar ook dat ik al zolang leiding mag geven aan een groep enthousiaste bestuursleden die zich allemaal, ieder op zijn manier en met ieders eigen talenten, willen inzetten voor onze naasten in nood.

1995-2020

Stichting Draagt Elkanders Lasten

Wim Klippel, voorzitter

Vijfentwintig jaar geschiedenis

Het was op 9 oktober 1995 dat Stichting Draagt Elkanders Lasten officieel werd opgericht. Toen nog als Stichting De Ondergrondse Kerk (SDOK) afdeling IJsselmonde. Na een korte voorbereidingstijd in samenwerking met Jan Bor, directeur van de SDOK, was deze afdeling een feit. Vanwege deelname aan een andere afdeling van de SDOK, was door enkele bestuursleden al ervaring opgedaan met het werk voor hulp in Roemenië en waren er contacten ontstaan.

Ecce Homo (Zie de Mens)

Eén van die contacten was Organizatia Crestina "Ecce Homo" met als directeur Liviu Balas. Een goede samenwerking kwam tot stand en via deze stichting, met alle betrokken medewerkers, konden velen die aan de ondergrens van de armoede moesten leven, worden geholpen en kwamen mede daardoor in aanraking met het Evangelie.

Het eerste directe contact van onze stichting met Ecce Homo was bij ons eerste bezoek in mei 1996 toen het eerste transport door SDOK afd. IJsselmonde werd ge-

daan. Met 2 busjes vol met goederen werd deze reis ondernomen. De grenzen waren nog niet open zoals nu en dat gaf altijd weer spannende momenten. Kloppen de papieren wel? Hoe moeilijk doen ze aan de grens? Moeten we de busjes uitpakken? Maar iedere keer weer ging het uiteindelijk goed, al moesten we soms uren achtereenvolgens wachten. Vanaf 2007 gaat het allemaal vele malen makkelijker, omdat Roemenië sinds 1 januari van dat jaar bij de EU hoort en de grenzen open zijn.

De hulp door onze stichting via Ecce Homo is per 31 december 2019 beëindigd, omdat de armoede in het westen van Roemenië minder is geworden en er meer door de overheid en kerken wordt gedaan in dat gebied. We zeggen hiermee niet dat er geen armoede meer is, maar we kwamen tot de conclusie dat de nood in het noordoosten van Roemenië en in de republiek Moldavië vele malen groter is. Sinds 2009 werken we daar samen met Asociația Crestina "Pentru Tine" te Botosani (daarover straks meer).

Vele projecten zijn in al die jaren samen met Ecce Homo tot stand gekomen, waardoor voor velen een bijdrage

Kantoor Ecce Homo 2019

Pand Pentru Tine 2019

kon worden geleverd voor betere leefomstandigheden.

Gezinssponsoring

Vanaf het eerste uur werd aan dit project van Ecce Homo meegewerkt. Omdat het gezin beschouwd wordt als de basis van de maatschappij, wordt het bieden van hulp aan deze doelgroep gezien als één, zo niet, dé belangrijk(st)e basis voor de start van de hulpverlening. Door het betalen van een maandelijkse bijdrage kon iemand vanuit Nederland een Roemeens gezin of alleenstaande helpen te overleven. De sociaal werkers van Ecce Homo bezochten de mensen die voor sponsoring in aanmerking kwamen minimaal 1 keer per maand. Door de sponsoring was er geld om te voorzien in betaling van o.a. huur, energie, water, medicijnen, voeding enz. Ook kreeg men voedselpakketten, kleding, beddengoed en soms brandstof voor de kachels.

Evangelisatie bij deze groep was een belangrijk onderdeel van de hulp. Er werden Bijbels, evangeliën en kinderevangelisatiemateriaal verspreid. Mede daardoor en de bijdragen van de sociaal werkers gingen velen naar de kerk. Op het hoogtepunt van dit project werden meer dan 100 gezinnen gesponsord. De hulp aan een gezin werd maximaal 3 jaar gegeven en dan moest een gezin in eigen onderhoud kunnen voorzien. In honder-

den gevallen is dat ook gelukt, maar soms helaas ook niet.

Kinderen en kindertehuizen

Het bijbrengen van christelijke normen en waarden aan kinderen heeft hun leven lang gevolgen. Bij de in Roemenië heersende armoede konden en kunnen kinderen makkelijk afglijden naar het criminele circuit. In de begintijd van onze stichting waren er ontzettend veel weeskinderen en kinderen waar de ouders vanwege de grote armoede niet voor konden zorgen. Het gevolg was dat er heel veel kinderen in de staatskindertehuizen verbleven waar de zorg ver onder de maat was. Er waren ook duizenden straatkinderen. Deze door Ecce Homo onderkende problemen, leidden ertoe dat er kindertehuizen werden opgericht door deze stichting waar kinderen van de straat en weeskinderen konden worden opgenomen en een warm huis vonden. Tientallen kinderen zijn op die manier geholpen met als resultaat dat er velen een goede plaats in de Roemeense maatschappij hebben kunnen innemen.

Als stichting hebben we een kindersponsorplan opgezet. Met € 10,- per maand kan de hulp aan kinderen worden gesteund. Hiermee werd hulp geboden aan kinderen in een tweetal tehuizen van Ecce Homo, A-Mic en

Wasdag Pata Rât, Cluj-Napoca

La Noi. De vaste hulpen die daar werkzaam zijn, doen het de kinderen ervaren alsof ze in een gezin verblijven. Omdat steeds meer kinderen de weg terug naar ouders of familie weten te vinden en er minder kinderen komen in de beide tehuizen, is ook daar de hulp door ons gestopt en wordt nu geboden in Botosani en Moldavië.

Pata Rât

Vlak naast de mooie historische stad Cluj-Napoca ligt een grote vuilnisbelt. Bij die belt lag een zigeunerkamp waar meer dan 250 Roma/zigeuners woonden. Mensen woonden en wonen er in krotjes, veelal gebouwd van afval, plastic, karton en oud hout. Er was 1 waterpunt en toilet. Onverhard terrein, dus bij regen alleen maar modder. De huisjes werden verwarmd door 'kachels' van oude materialen, zoals een omgebouwde wasmachine of een oud olievat. Zeer brandgevaarlijk dus. De bewoners hebben meestal geen baan en leven van dat wat ze van de vuilnisbelt halen aan etenswaren en eventueel te verkopen dingen. Zeer, zeer, zeer schrijnend.

Toen wij in 1996 in Cluj-Napoca kwamen, zijn we daar geweest en waren onnoemelijk geschokt door wat we er zagen. Ecce Homo heeft een sociaal werker/evangelist aangesteld die daar onder de toen 250 bewoners ging werken. Ontzettend zwaar werk, gezien de agressie van de mensen. Later vernamen we van hem,

Emanuel, dat hij soms vreesde voor zijn leven als hij werd aangevallen en geslagen. Toch mocht hij dat werk een aantal jaar doen met veel zegen. Veel van de bewoners waren niet geregistreerd en zouden dus nooit een uitkering of overheidssteun kunnen krijgen. Op advies van Emanuel deden mensen dat. Vele stellen zijn toen ook getrouwd. Ecce Homo heeft er ook 50 huisjes gebouwd met financiële hulp vanuit Engeland en onze stichting. Wij hebben voor alle 50 ook een kachel beschikbaar kunnen stellen. De nieuwe huisjes werkten echter ook aantrekkelijk, waardoor er steeds meer mensen bij kwamen. Dat én de persoonlijke risico's heeft Ecce Homo, rond 2000, doen besluiten te stoppen met dit project. Vele andere organisaties, ook vanuit Nederland, werken hier nog steeds. Inmiddels wonen er meer dan 2000 mensen in 4 kampen. In 2016/2017 hebben we nog een tweetal containers hier naartoe gestuurd om daarmee op enige afstand een verblijf te bouwen voor zomerkampen voor de kinderen van deze plek.

Bejaardentehuis Luna de Jos

In een klein dorpje in de bergen, op ongeveer 40 kilometer van Cluj-Napoca, kwamen we in 1997 voor het eerst in een bejaardentehuis waar 110 bejaarden en mensen met een verstandelijke beperking woonden. Mensen woonden daar met tientallen in grote zalen, zeer slechte sanitaire voorzieningen en geen warm en koud stro-

mend water op die zalen. Het meest schokkend was dat er ook nauwelijks voedsel was. Gelukkig hadden we wat broden bij ons en deden we de toezegging dat we zouden zorgen voor verbouwing van de sanitaire ruimten. Dat werd op korte termijn geregeld voor 10.000 gulden. De oliegestookte verwarming was zo slecht dat hij door 2 mannen, dag en nacht, aan de praat moest worden gehouden. Toen we er in mei 1998 kwamen, had de kachel het definitief begeven. Er was echter geen geld voor een nieuwe. Dankzij de door ons ingezette actie om geld in te zamelen in Ridderkerk en omgeving kon in november van dat jaar een nieuwe kachel worden geplaatst en hoefden ze niet zonder verwarming de koude Roemeense winter in. Twee weken na plaatsing vroom het 25 graden en lag er 3 meter sneeuw! Een wonder van God dat die nieuwe kachel er was, waardoor ook zoveel geld kon worden bespaard op brandstof en manuren, zodat er voldoende geld was voor voedsel en het opknappen van het oude pand. Na een paar jaar hebben we dit project kunnen stoppen, omdat deze instelling zichzelf kon bedruipen.

Er ging ook wel eens wat fout

Zoals een bezoek aan een psychiatrisch ziekenhuis in het oosten van Roemenië aan de Zwarte Zee. De omstandigheden zouden daar vreselijk zijn. We constateerden dat ook zelf toen we er na 15 uur rijden aankwamen. We zagen patiënten achter hekken van gaas met een wezenloze blik in hun ogen en weinig (kapotte) of geen kleding aan. Ons bezoek was ruimschoots op tijd aangekondigd en we werden ontvangen door de directrice en de arts van het tehuis. Om het tehuis te mogen bezoeken, had er echter ook iemand van het ministerie van gezondheid aanwezig moeten zijn en die was verhinderd en het kon wel 2 dagen duren voor hij er zou zijn. Die tijd hadden wij natuurlijk niet. Met behulp van onze tolk werd er een uur lang gediscussieerd over ons bezoek, maar we kregen geen toestemming. Onze conclusie was dat als er niet meegewerkt kon worden, wij ook helaas geen hulp konden bieden.

'Bejaardentehuis' Luna de Jos 2004

Een ander mislukt project hadden we in Boekarest. Mede op verzoek van de SDOK startten we daar een project op om hulp te bieden aan de duizenden straatkinderen die leefden in het ondergrondse gangenstelsel, waar onder andere de stadsverwarming en riolering doorheen liepen. Er was contact met een echtpaar die een bakkerij wilde opstarten om de kinderen een paar keer per week van broden te voorzien. Een prachtig initiatief dat we van harte wilden ondersteunen. Er werd een bakkerij gerealiseerd en maandelijks maakten we een bedrag over voor de grondstoffen voor het brood, de energie en het salaris van de bakker. Als we op bezoek kwamen, namen ze ons mee het gangenstelsel in en brachten we de kinderen broden. Ook wel een gevaarlijk bezoek, omdat de kinderen vanwege hun verslavingen (o.a. lijmsnuiven) soms heel agressief konden reageren. En soms moest er door ons zelfs wonden van steekpartijen worden verzorgd. Toch gaf het een goed gevoel dat we iets voor deze grote groep van wel 7000 kinderen konden doen. Na 2 jaar kregen we echter signalen dat er alleen tijdens onze bezoeken brood werd bezorgd. En dat bleek te kloppen. Helaas..... het echtpaar gebruikte het geld anders.

Waardering voor medewerkers Ecce Homo

In de 25 jaar van het bestaan van onze stichting hebben we tientallen medewerkers van Ecce Homo leren kennen en om geen onderscheid te maken, noemen we hier geen namen. Wat we wel willen uitdragen, is ons respect en waardering voor al die mensen. Hun vaak tomeloze energie, inzet voor de medemens en hun vertrouwen op God en Zijn hulp, kunnen een voorbeeld zijn voor ons. Het werken onder slechte omstandigheden voor mensen in vaak uitzichtloze omstandigheden voor een minimumsalaris is zwaar te noemen. Velen konden dit ook niet heel lang volhouden, waardoor er veel wisseling van medewerkers was. Ondanks dat werd onder de bezielende leiding van Liviu Balas een organisatie draaiende gehouden die met Gods hulp een zegen kon zijn voor honderden in diepe ellende en mochten ze

Bakkerijproject Chitila (Boekarest) 2008

velen bereiken met het Woord van God. Wij, als bestuur van Stichting Draagt Elkanders Lasten, willen hen hartelijk bedanken voor de gezegende samenwerking in de achterliggende 25 jaar. We wensen hen van harte Gods zegen voor de onbekende toekomst.

Fundatia Crestina de Ajutorare (Christelijke Stichting voor Hulp)

Deze stichting is in 1997 opgericht door Peter en Rodica Morar en vanaf die tijd zetten zij zich in voor distributie van medicijnen en medisch materiaal. Ook projecten voor sociale bijstand en educatieve projecten voor kansarme kinderen werden gedaan. De enorm gedreven oprichters van deze stichting werden door ons voor het eerst ontmoet tijdens een landelijke zendingsdag van Stichting De Ondergrondse Kerk. Daar werd door hen verteld over hun ervaringen met de armoede en de hulp die zij daarbij boden. Bij ons volgende bezoek aan Cluj-Napoca kwamen we ze op zondag tegen in de kerk en daarmee was het begin van een jarenlange samenwerking een feit. Veel medicijnen, incontinentiemateriaal, maar ook Bijbels en evangeliën gingen via hun stichting naar de inwoners van Cluj-Napoca. Naast de gratis medicijnverstrekking aan de armen hadden ze ook een afdeling voor fysiotherapie. Terwijl de mensen in de wachtkamer moesten wachten, stond er altijd een christelijke televisiezender aan en kregen mensen, die daar belangstelling voor hadden, Bijbels uitgereikt. Op die manier geven ze inhoud aan evangelisatie.

De samenwerking met Peter en Rodica Morar werd ook per 31 december 2019 beëindigd. Een tweetal wiens werk we ontzettend waarderen en dankbaar zijn voor de fijne contacten en samenwerking. Ze bouwen hun werkzaamheden langzaam af vanwege hun leeftijd (70+) en zijn heel blij dat hun dochter hun levenswerk wil voortzetten, maar dan meer gericht op eenzame ouderen in Cluj-Napoca.

Stichting De Ondergrondse Kerk afdeling IJsselmonde wordt

Stichting Draagt Elkanders Lasten

Het is in het jaar 2008 wanneer we als bestuur van SDOK afd. IJsselmonde worden benaderd door de directie van

de SDOK. We horen dat de SDOK terug wil naar de oorspronkelijke missie om vervolgd en verdruchte christenen hulp te geven en de hulp aan noodlijdenden af te bouwen. Deze laatste groep is vooral in beeld gekomen na de val van het communisme in 1989. De vraag is of we als afdeling mee willen in die ontwikkeling of dat we willen blijven doen wat we doen. Onze keus is voor hen geen probleem en we zijn vrij om te blijven doen wat we doen. Omdat we onze projecten in Roemenië hebben die niet klaar zijn en ook onze bestaande contacten hebben, besluiten we als zelfstandige stichting verder te gaan. Het kost veel gesprekken om tot een naam te komen. Omdat we Draagt Elkanders Lasten bij SDOK afd. IJsselmonde als slogan hadden, hebben we besloten onder deze naam door te gaan.

Op 11 november 2008 werden de statuten van Stichting Draagt Elkanders Lasten te Ridderkerk bij notariskantoor Groenveld en Van Houdt in Barendrecht ondertekend. Ook de ANBI-erkenning werd geregeld, zodat giften door de gevers voor belastingaftrek in aanmerking komen.

Asociatia Crestina "Pentru Tine" ("Voor Jou")

In 2008 vragen we aan Liviu Balas, de directeur van Ecce Homo, of hij elders in Roemenië iets of iemand weet waar we andere projecten zouden kunnen opstarten. We willen als stichting ons werkgebied uitbreiden en gaan daarom op zoek. Ecce Homo heeft in Botosani in het noordoosten van Roemenië een gezinssponsorproject en daar werkt Laurentiu Mariniuc als sociaal werker. We horen van Liviu dat een zoon van Laurentiu, de 21-jarige Sebastian, bijna klaar is met een managementstudie en dat hij niet met de opgedane kennis aan de slag wil gaan in het zakelijke leven, maar zich wil gaan inzetten voor de allerarmsten en vooral kinderen in zijn geboorteplaats Botosani. Hij gaat daarmee niet in op meerdere verzoeken van de universiteit van Oradea om daar te gaan werken. Zijn roeping ligt in Botosani.

We bezoeken Botosani en hebben gesprekken met Laurentiu en bezoeken enkele gezinnen die gesponsord en begeleid worden door Laurentiu. We zijn ook hier weer (iedere keer ondanks alles wat we al gezien hebben aan armoede) diep onder de indruk. We horen dat Sebastian

In de rij voor gratis medicijnen 2002

Peter en Rodica Morar 2015

Speeltoestel Pentru Tine 2014

binnenkort 'thuis' zal komen en zich wil inzetten voor zijn medemens in de ellende. Maar hij heeft niets: geen geld, geen gebouw om de kinderopvang waar hij mee wil starten, te realiseren. Ze hebben wel een gebouw op het oog, maar het is zo slecht dat we maar adviseren om hier niet aan te beginnen. We verlaten Botosani met een dubbel gevoel. Iemand die zo jong en al zo gedreven is en een vader heeft met enorme warme gevoelens en bewogenheid met zijn medemens wil je toch wel helpen, maar hoe? Er is niets! Het laat ons bestuur niet los en een half jaar later gaan we er weer heen. Dan is Sebastian er inmiddels en maken we kennis met hem en horen we van zijn roeping en de daaruit ontstane plannen. Hij zal de stichting Asociația Crestina "Pentru Tine" ("Voor Jou") oprichten. Inmiddels heeft hij de mogelijkheid om een etage van een flatgebouw te huren en daar zou hij met naschoolse opvang kunnen beginnen van kinderen die anders na schooltijd op straat zwerfen, niet of nauwelijks te eten krijgen, geen huiswerk maken en niet met God en Zijn Woord in aanraking komen. Ook wij voelen een roeping om hier te gaan helpen. We doen dat door de huur te betalen van de verdieping en de kosten van enkele bouwkundige aanpassingen. Als we een jaar later weer komen is de kinderopvang een feit. Het is dan herfst 2009. We stellen een contract op dat als het niet gaat lukken hij ons geld terug moet betalen. Gelukkig is dat nooit aan de orde geweest. Want met een directeur die management heeft gestudeerd en dus iemand met verstand van zaken én een zeer warm hart aan de leiding, gaat het erg goed met deze stichting.

Ruim 10 jaar geleden dus. Er is veel gebeurd in die jaren. Het voert te ver om alles uitgebreid te beschrijven. Maar enkele zaken willen we noemen. De flat kwam een jaar na de start al te koop, want het bedrijf dat op de begane grond zat, dreigde failliet te gaan door de toen geldende economische crisis. De begane grond en de eerste verdieping werden gekocht. De tweede verdieping werd gekocht door een lid van de kerk van Sebastian en die liet de etage opknappen. Sebastian heeft daar nu de enige christelijke kleuterschool van Botosani (120.000 inwoners) gerealiseerd. Inmiddels is het ge-

Transport 2016

groeit tot 2 groepen. Het gebouw is volledig opgeknapt en geïsoleerd, waardoor de kosten voor energie ver zijn gedaald. Vele goederen, zoals schooltafeltjes en een groot speeltoestel en een paar zeecontainers voor opslagruimte, konden door ons beschikbaar gesteld worden. Met dank aan boekhandel De Kandelaar in Ridderkerk kon een kleine bibliotheek worden samengesteld, zodat ouders van de kinderen ook verantwoorde boeken kunnen lezen.

Werd er 10 jaar terug gestart door Sebastian en 1 medewerker, inmiddels is dat aantal gegroeid tot 6. Het kindersponsorproject van Ecce Homo in Botosani is per 1 juli 2019 volledig overgeheveld naar Pentru Tine en Laurentiu is nu in dienst bij Pentru Tine. Ruim 50 van de door onze stichting gesponsorde families worden door hem in Botosani begeleid. De overige ±15 van onze gezinnen wonen in Moldavië en worden daar begeleid door een nieuwe sociaal werker, Sasa. De opbrengst van de kindersponsoring gaat nu naar de kinderen van Pentru Tine en een klein deel naar Sorooca in Moldavië.

De hulpgoederen die we als Draagt Elkanders Lasten inzamelen, gingen in eerste instantie allemaal naar Cluj-Napoca, maar sinds onze samenwerking met Pentru Tine ging er 1 vracht per jaar naar Botosani toe en met ingang van dit jaar alle transporten. De goederen worden verdeeld onder de meest armen en een deel wordt

Kinderen van Pentru Tine 2014

Aankomst kinderen Pentru Tine

Kleuterschool Pentru Tine 2019

Actie Kosovo 1999

verkocht, tot nog toe via een fair die 3 keer per jaar wordt georganiseerd. Van de opbrengst kunnen de salarissen van de medewerkers voor een klein deel worden betaald. Sebastian wil in 2020 een tweedehandswinkel openen om daarmee structurele inkomsten te genereren. Pentru Tine is afhankelijk van giften uit binnen- en buitenland en krijgt vrijwel geen geld van de Roemeense overheid.

Sebastian is 8 jaar geleden getrouwd met Diana en samen hebben ze een zontje en een dochtertje. Ze wonen in een zeer klein appartementje in het gebouw van Pentru Tine. Geen wenselijke situatie en daarom zoeken ze heel terecht andere woonruimte, met hun salaris een forse uitdaging.

Republiek Moldavië

Twee weken voor een bezoek door ons in april 2016 stuurde Sebastian een berichtje dat hij onlangs in Moldavië was geweest en daar gechoqueerd vandaan was gekomen. De schrijnende armoede had heel veel indruk op hem gemaakt. Reden voor ons om te vragen ons daar mee naartoe te nemen. Aldus gebeurde. In april 2016 brachten we ons eerste bezoek aan de republiek Moldavië en sindsdien komen we er tijdens al onze reizen. De armoede onder gezinnen en ouderen, de toestand van hun huizen en de slechte staat van de weg waren zeer indrukwekkend. Daar stond tegenover dat we zagen dat God er werkt, de kerken groeien. Aan ons toen de vraag om te helpen met de koop van een huisje om een kerkgebouw van te maken voor een pas ontstane huisgemeente. Want...God heeft recht op Zijn huis. In september dat jaar werd een stuk grond van 7000 m² met een viertal huisjes erop gekocht voor € 3000,-, € 0,42 per m²!! Een tweetal van de huisjes werd gesloopt en met kerst 2016 werd de eerste dienst gehouden in de eigen kerk. Inmiddels is er op het terrein ook een gastenhuis en woning voor de voorganger/sociaal werker gebouwd en is een begin gemaakt om het terrein gereed te maken voor het houden van vakantie-/Bijbelkampen voor kinderen. In 2019 is dit project van

Sponsorfietstocht Simon Koster 2017

ons overgenomen door de Commissie Hulp Roemenië en Moldavië te Hardinxveld-Giessendam.

Stichting Draagt Elkanders Lasten is in 2019 gestart met een gezinssponsorproject in de stad Soroca en ook in het dorpje Niorcani, waar het kerkgebouw is gerealiseerd. We hopen hier in de toekomst ook een project op te kunnen zetten voor naschoolse opvang voor kinderen.

Zomaar een paar bijzondere acties:

1999: Inzameling voor de slachtoffers van de oorlog in Kosovo

Begin april 1999 voltrekt zich in Albanië een menselijk drama door de oorlog in Kosovo als tienduizenden vluchtelingen in dit land aankomen. De situatie is erbarmelijk, omdat mensen niets hebben kunnen meenemen op hun vlucht uit het door oorlog getroffen gebied. Van het straatarme Albanië kunnen ze ook niets verwachten. In overleg met de SDOK besluiten we een bliksemactie op te zetten om kleding, dekens, schoenen enz. in te zamelen en via de SDOK naar Albanië te verzenden. Op 6 april nemen we het besluit dit te doen op 17 april. Het is erg kort dag en via afkondigingen in de plaatselijke kerken en via de lokale kranten geven we publiciteit aan deze actie. De SDOK zal een trailer beschikbaar stellen die op 16 april 's avonds neergezet zal worden op de parkeerplaats bij de Riederborgh aan de Boksdooornstraat. Het is de bedoeling dat de inzameling plaatsvindt zaterdag van 10.00 tot 13.00 uur in Ridderkerk en van 13.30 tot 15.00 uur in Alblasterdam.

Op zaterdagmorgen worden al ver voor 10.00 uur de eerste auto's vol spullen gebracht en om 10.00 uur is de grote vrachtwagen al vol! En we moeten eigenlijk nog beginnen. Wat nu?? Inmiddels staan er rijen met auto's en mensen die spullen komen brengen. De Boksdooornstraat en de Seringenstraat zijn niet meer doorgankelijk en er liggen metershoge hopen kleding e.d. op de parkeerplaats. Gelukkig helpen een aantal telefoontjes ons

aan spontaan ter beschikking gestelde vrachtwagens met als resultaat dat aan het eind van de middag 5 vrachtwagens vol naar Hoogblokland rijden naar de opslagruimte van de SDOK. Een week later gaat alles richting Albanië. Een onvergetelijke actie waarbij tientallen Ridderkerkers en Alblasserdammers kwamen helpen en waarbij ook nog eens 7200 gulden werd gedoneerd voor dit transport.

2017: Ambassadeur voor Kinderhulp 3500 kilometer op de pedalen

Een wel heel bijzondere actie vindt plaats in de zomer van 2017. Van 10 juli tot 12 augustus gaat Simon Koster als ambassadeur voor de kinderpulp in Roemenië op de fiets van Ridderkerk naar Constanta aan de Zwarte Zee. Een afstand van maar liefst 3500 kilometer, en dat helemaal alleen. Niet de hele afstand in zijn eentje, want in de buurt van Botosani fietst Laurentiu gezellig een dag met hem mee. Met af en toe een beetje pech, soms regen, maar ook vaak mooi weer. Slappend in zijn tentje op campings of wild in de bergen, dan weer bij wildvreemde mensen die hem uitnodigen bij hen te slapen. Het is een reis vol avontuur die hem uiteindelijk in Constanta brengt, waar enkele vrienden hem opwachten. En het resultaat is enorm. Simon fietst ruim € 10.000,- bij el-

kaar!!!

2018: Sponsorloop Het Kompas te Barendrecht

Op 25 mei 2018 wordt op Chr. basisschool Het Kompas te Barendrecht een sponsorloop gehouden om met de opbrengst een bijdrage te leveren aan het onderwijs aan Roemeense kinderen. In overleg met Sebastian worden twee doelen gesteld:

* De onderbouw loopt voor het project: 'Meer lezen'. Hiermee zullen Roemeense kinderen worden gestimuleerd om meer te gaan lezen. Weinig lezen is een groot probleem, waardoor kinderen een ontwikkelingsachterstand opbouwen. Ze krijgen een boek te lezen en moeten daar een verslag van maken en het beste verslag wordt beloond.

* De bovenbouw loopt voor het project: 'Roemeense en Engelse grammatica'. De kinderen van de naschoolse opvang van Pentru Tine krijgen extra lessen van deskundige leerkrachten. Binnen het bestaande onderwijssysteem wordt hier te weinig aandacht aan gegeven en zal daarom een belangrijke aanvulling leveren.

Na allerlei voorbereiding door de leerkrachten was het

Stand v.l.n.r. Liviu Balas, Wim Klippel, Bert Tronchet, Diana en Sebastian Mariniuc, Cees van der Steldt en Jan-Pieter van der Waal
Zittend v.l.n.r. Eline Crum, Joke van der Weiden, Roelie Gouweloos en Arie Velthuizen

Bestuurspaspoort

Joke van der Weiden

Even voorstellen: Ik ben Joke van der Weiden uit Alblisserdam. Al 25 jaar mag ik meewerken in het bestuur van Stichting Draagt Elkanders Lasten. We hebben veel meegemaakt met elkaar. Ook hebben we grote verschillen gezien in Roemenië van vroeger en nu. De laatste paar jaar ben ik ook mee naar Moldavië geweest. Daar is de armoede nog groter. Intussen sponsor ik ook daar gezinnen. Al die jaren sorteren wij ook kleding. Om de twee weken met een groep vrijwilligers. Ik doe mee met al de activiteiten die we organiseren om geld binnen te halen voor de projecten in Roemenië en Moldavië, verzorg de breigroepen van wol en haal veel breiwerken op bij ouderen die thuis werken. Zo heeft ieder een taak, waarin hij of zij de lasten kan verlichten van onze medemens in Roemenië en Moldavië. Ik hoop dit nog lang vol te houden.

Gebreide dekens voor het kindertehuis A-Mic 2019

op 25 mei zover. Om 8.15 uur waren alle kinderen op school. Na de opening begonnen de kinderen van de groepen 1 en 2, terwijl ze werden aangemoedigd door die van de groepen 7 en 8. De onderbouw liep een klein rondje van 90 m. op het schoolplein en de bovenbouw liep om de school heen, 300 m. Alle groepen kwamen aan de beurt. Om 12.00 uur zat het erop en ging ieder zijns weegs. Een week later, op 31 mei was het eindelijk zover dat de uitslag bekend gemaakt zou worden. De spanning was om te snijden toen het bedrag werd onthuld en de cheque werd overhandigd aan een tweetal van onze bestuursleden. De uiteindelijke opbrengst was maar liefst € 6729,43.

Alle leerkrachten en vooral ook de kinderen van Het Kompas, enorm bedankt namens de kinderen van Pentru Tine!

Tenslotte

Wat hiervoor is beschreven, is maar een vrij summiere opsomming van alles wat er de achterliggende 25 jaar is gepasseerd. We hebben het niet gehad over alle activiteiten die op het thuisfront mochten plaatsvinden. Niet over mensen die zich allemaal betrokken hebben gevoeld en zich hebben ingezet voor het werk door onze stichting of een bestuursfunctie hebben gehad. Niet over alle bedrijven en instellingen die ons werk hebben mogelijk gemaakt. Niet over mensen die in 2020, na 25 jaar, nog altijd beschikbaar zijn en zich uitermate inzetten voor de hulp aan onze naasten in nood.

En het allerbelangrijkste mogen we zeker niet vergeten: onze dank aan God Die dit alles heeft mogelijk gemaakt. Zonder Zijn Zegen hadden we het geen dag volgehouden, laat staan 25 jaar. Hij was het Die iedereen die heeft mogen meewerken, iedere keer weer opnieuw gezondheid, energie en kracht gaf om door te gaan. Ook al denken wij mensen weleens dat al die hulp verdwijnt in een bodemloze put en je moedeloos zou kunnen worden. Het zijn de kleine dingen die zo belangrijk zijn. Al is het maar een druppel water die je geeft, vele druppels maken een glas vol. We bidden dat het mag zijn zoals

Botosani 2014

Jezus zegt in Mattheus 10 vers 42: “En zo wie één van deze kleinen te drinken geeft alleenlijk een beker koud waters, in den naam eens discipels, voorwaar zeg Ik u, hij zal zijn loon geenszins verliezen.” “Draagt elkanders lasten en vervult alzo de wet van Christus”, volgens Galaten 6 vers 2. Vanuit deze opdracht mogen we dit werk nu al 25 jaar doen en hopen hier nog lang mee door te kunnen blijven gaan in Roemenië, Moldavië of ergens anders waar Gods weg ons heen leidt.

Naast de Heere willen we allen die zich, op welke manier dan ook, met ons voor onze naasten inzetten, enorm bedanken voor alle hulp en gaven in de achterliggende 25 jaar. Ook onze Roemeense en Moldavische partners en vrienden met hun gezinnen en alle medewerkers willen we bedanken voor hun grote inzet voor hun behoeftige landgenoten en het wederzijds vertrouwen in al die jaren.

“SOLI DEO GLORIA” “God alleen de eer”

Flits uit het verleden

Voorzienigheid

De laatste dag dat we in Roemenië waren, zouden we arme gezinnen gaan bezoeken. Met het goederen-transport was een wiegje met alle mogelijke toebehoren meegekomen. We hadden beloofd aan de schenkster om hier zo mogelijk een goede bestemming voor te vinden. Hoe verder de dag vorderde: het wiegje raakten we niet ‘kwijt’. De baby was te groot of er was helemaal geen plaats voor het wiegje! Het was echt bedoeld voor een pasgeborene. Aan het eind van de dag besloten we om nog een gezin te bezoeken. Hier waren echter geen kleine kinderen, laat staan een baby’tje.

We gingen een flat binnen, maar in plaats van naar boven begaven we ons naar beneden. We kwamen in een kelder terecht. Moeizaam kropen we onder allerlei leidingen door en kwamen in een betonnen keldervertrek. Geen ramen, geen vloerbedekking, geen enkel daglicht drong door in deze ruimte. De ruimte werd spaarzaam verlicht door een peertje aan het plafond. Hier woonde een zigeunergezin met 2 dochters en een zoon. De oudste dochter van 20 jaar was tijdelijk bij haar moeder ingetrokken. Zij was 7 maanden zwanger van haar 3^e kindje. Normaal woonde zij op de vuilnisbelt, maar dat vond haar moeder niet verantwoord i.v.m. hygiëne en infectiegevaar. Haar man met de 2 andere kinderen waren tijdelijk bij zijn vader ingetrokken. We voelden het allen: waar was dit wiegje beter op zijn plaats?

Alle attributen werden uit de auto gehaald. Het was nog een heel gedoe om alles in elkaar te zetten. Het ontbrak aan een goede schroevendraaier. Geen nood. Onze voorzitter had een zakmes bij zich. Handig zo’n ding waar allerhande hulpstukken aan zitten, zo ook een schroevendraaier. De schroeven gingen er niet zo gemakkelijk in. Er moest veel kracht gezet worden..... totdat het mes ineens uitschoot en de voorzitter bijna een vinger kwijt was! Afijn, het is uiteindelijk goed gekomen. Het zag er prachtig uit met een schitterend hemeltje erop, matrasje, dekbedje, alles erop en eraan. Ook nog een mand met allerhande babyspullen. De dochter kon er niet over uit. Ze liep maar om het wiegje heen. Ze was ontzettend blij en dankbaar. Ze wees naar boven en zei: “Alleen God kan zo iets doen”. Ze pakte een stuk zeep en liet het haar moeder ruiken: echte zeep! We gaven het gezin een Roemeense Bijbel. De zoon heeft hier nog hardop een psalm uit voorgelezen. We waren diep onder de indruk. Hier **moest** het wiegje zijn! Diep ontroerd kropen we weer onder de leidingen door naar buiten.

Aprilreis 2003

Verslag goederentransport

17 tot 21 februari 2020

Tekst: Evert van Aalst en Jan v. d. Steenhoven

Maandag 17-2-2020

Maandagnacht om 1.00 uur vertrekken we vanuit Nederhemert. Deze grote stad zal bij iedereen bekend zijn! Om en om een uurtje of 4 rijden, dan schiet het lekker op. Duitsland wordt vlot doorkruist. Bij de grens met Oostenrijk even een milieusticker gehaald en een stevige tol betaald die men daar rekent, samen een fiks bedrag. Afijn. Die tol hopen we later terug te krijgen. Bij een vorige reis hadden we die sticker niet gekocht omdat we niet wisten dat we die nodig hadden. Toen kregen we bijna een jaar later een bekeuring van € 240,-. Je moet ook alles maar ruiken schijnbaar. In het verleden hebben we samen transporten met hulpgoederen gedaan voor Dorcas en zijn daardoor goed bekend op deze route.

We rijden vlot door Oostenrijk en gaan Hongarije binnen. We stoppen daar altijd in het plaatsje Pér, bij de stad Győr. Daar komen we samen al ca. 25 jaar. We komen er op een mooie tijd aan, 18.30 uur. Als vanouds hebben ze er prima eten, wat we ons lekker laten smaken, en dan lekker slapen. Mijn maat snurkt nogal, maar ja.....dat hoort erbij.

Dinsdag 18-2-2020

We zijn maar weer op tijd vertrokken, 3.30 uur. Daar heb je heel de dag plezier van, is ons beider mening. Om deze tijd passeer je Boedapest heel vlot, waarna in Berettyoujfalu wordt gepauzeerd om ons even op te frissen en het ontbijt te nuttigen met een eitje erbij. Hier kwamen we vroeger ook nogal eens, we hebben allebei bij dezelfde werkgever gewerkt, de firma Vos uit Nederhemert die nu in Zaltbommel zit. We reden toen transporten van en naar Tsjechië, Slowakije en Hongarije en af en toe naar Roemenië. Een mooie tijd was dat, ondanks de vele wachturen bij de grenzen en de douane. Dat was wat, maar de tegenwoordige haastige tijd is ook wat, denken we weleens! Afijn, er is overal een tijd van, nietwaar? Na een lekker ontbijt dus verder door naar de grens met Roemenië, Artand - Bors. Een half uurtje, dat valt mee – controle – als vanouds, problemen!! Geen origineel kenteken van de oplegger bij ons en dat kan niet volgens de douaneman. De truck mag Roemenië in, maar de oplegger niet. Daar hebben we niet veel aan, want het gaat om de goederen in de oplegger met container. Na veel 5en en 6en mogen we

verder, maar volgende keer komen we niet binnen, zegt hij. Dat hebben we plechtig beloofd en maar weer verder. Via Cluj-Napoca – Dej – Bistrita – Vatra Dornei en Suceava waar we net als de chauffeurs van vorig jaar, Jaap en Kees, een rondje verkeerd doen. Ze zijn daar vergeten een bord te plaatsen voor de vrachtwagens richting Botosani. Afijn, het was geen wereldreis om en nu weten we hoe het wel moet, er ligt een soort ring om de stad. Vriend en collega Jan loodst me met Google Maps feilloos naar Botosani toe, waar we om 19.30 uur bij Sebastian voor de deur staan. Even een belletje en hij komt eraan en we rijden achteruit het terrein op. We pakken de tassen en Sebastian brengt ons naar een pension circa 1 km. verderop. Het is super geregeld. We eten nog wat, nemen een douche en gaan na deze voor spoedige reis dankbaar slapen.

Woensdag 19-2-2020

Volgens Sebastian kunnen we vandaag uitslapen, maar als ochtendmensen zijn we om 7.00 uur toch maar opgestaan. Om 8.00 uur waren we weer bij de stichting, Pentru Tine. De mensen waren al aan het lossen en dat was zo gebeurd met genoeg personen. Intussen hebben Sebastian en zijn vader ons de lokalen en klassen laten zien met de kindertjes daar. We dronken ook weer een goed bakkie koffie. Toen was het wachten op de kraan om de container af te zetten. Volgens de berichten was hij maar 1 km. van ons verwijderd, maar het duurde nog een half uur voor hij er was. Ha, ha, Roemeense tijden. Met wat overleg een plan gemaakt om de container te lossen en we kunnen niet anders zeggen dan dat het keurig en netjes werd gedaan. Om ca. 10.00 uur stonden we weer klaar voor vertrek. Afscheid genomen van Sebastian, zijn vrouw Diana, en zijn vader, Laurentiu, zeer hartelijke mensen. Daarna zijn we weer terug gaan rijden. Het was stralend weer en bij daglicht is het toch prettiger rijden als in het donker, zeker in deze landen. We zijn op het gemak teruggedreden via dezelfde weg als toen we zijn gekomen. Ons plan was eigenlijk om via Baia-Mare en Satu-Mare te rijden. Het weer was goed, maar drie jaar terug hebben we aan de grens in Satu-Mare 6 á 7 uur aan staan sluiten bij 1 km. file, dus de schrik zat er nog in. We zijn dus toch maar weer via Cluj-Napoca gegaan. Volgens mijn maat Janos met zijn Google-apparaat hadden we daar een stukje autobaan. Ik had er zelf niet zo veel vertrouwen in, maar.... het klopte

toch. Even de A3 op en dan weer de oude A1 waar we langs Van Wijk Transport kwamen. Om ca. 19.00 uur zijn we gestopt in Huedin bij een hotel-restaurant om te eten en te slapen, super. Na lekker gegeten te hebben, ook weer lekker geslapen.

Donderdag 20-2-2020

Om 3.30 uur zijn we maar weer opgestaan. Even lekker gewassen en toen wilden we wel een lekker bakkie koffie doen. Het restaurant was 24 uur open. Maar..... de bediende was aan de administratie bezig. Toen we na zo'n 20 minuten nog niets gekregen hadden, zijn we maar opgestapt. We hadden zelf ook koffie, gelukkig. Bij ons is tijd- tijd, maar daar nog niet (maar ach, wat is goed?). Toen zijn we naar de grens gereden bij Bors-Artand waar we konden aansluiten in een rij van circa 1 km. Dat viel dus mee. Het duurde ongeveer twee en een half uur, maar toen konden we zonder gezeur over kentekens zo door. Bij Berettyoujfalu, zoals vanouds, weer

even een ontbijtje gedaan en weer verder bij stralend weer. Hongarije en Oostenrijk door en Duitsland binnen. Om ca. 19.30 uur gestopt om lekker te eten en te slapen bij Autohof Hengerberg.

Vrijdag 21-2-2020

We zijn weer op tijd opgestaan. Lekker gewassen en een 'bakkie' waarna we om 5.00 uur gingen rijden (wat hebben we het toch goed). Duitsland lekker vlot doorgereden. De andere kant op was het heel wat drukker met wintersportverkeer. Om 15.00 uur zijn we weer in de grote stad aangekomen, Nederhemert!!! Op de zaak de truck en de oplegger gewassen en naar huis om daar te eten. Onze vrouwen zijn ook weer blij. 's Avonds de oplegger weer teruggebracht bij Nugteren Transport op Alblasserdam en de papieren aan Wim overhandigd en om 21.00 uur weer thuis. Dankbaar en blij.

Groet Evertèk en Janèk. We hebben van deze reis genoten (wat hebben we het toch goed)!!!

We bedanken Nugteren Transport te Alblasserdam en Vos Transport te Nederhemert dat ze dit transport hebben mogelijk gemaakt.

En natuurlijk Evertèk en Janèk.

Speciale actie:

Goede Doelen Diner

Tekst: Carmen Gouweloos

Een goede doelen diner, een idee was geboren. Dat was slechts het begin, want daar komt natuurlijk een hoop organisatie bij kijken. Ik hoorde van het idee en bood aan om te helpen. Door ervaring van een idee binnen onze eigen gemeente weet ik dat het verloop in de eetzaal ook goed op orde moet zijn en dat liep bij ons toen niet zo soepel. Er werd een 'commissie goede doelen diner' gevormd, met bestuursleden vanuit de SDEL en Commissie Hulp Roemenië en daarnaast enthousiaste vrijwilligers die niet aangesloten zijn bij de commissie. Zo hadden we 2 professionele koks, Tineke en Peter en banketbakker Peter die onze keukenbrigade zouden vormen. Ikzelf (Carmen) had mij aangeboden om als hoofd bediening te dienen. Daarnaast hadden we ook een echte horecaman, namelijk Jako in ons midden die zich zou buigen over alle barzaken. We begonnen dus lekker. Nadat we de locatie hadden vastgezet, konden we verdergaan met plannen, wat heel wat werk vereiste. Er komen zoveel aspecten kijken bij zo'n diner.

We gingen van start, iedereen in de commissie mocht nadenken over het menu. Dit werd samengesteld en op een vergadering werd gekeken met de koks wat haalbaar was qua bereiding en met wat aanwezig was aan keukenmateriaal. Met dank aan de professionele keuken van de Riederborgh was zo ongeveer alles mogelijk, dus ons menu stond vast. Het werd een viergangendiner, waarbij mensen steeds de keuze hadden uit vlees of vis. Wilde men geen van beide, dan was daar ook nog een vegetarisch alternatief. We

richtten ons ook op andere zaken, zoals de PR, want een restaurant zonder gasten is niets. Er werden persberichten klaargemaakt en in verschillende kerkbodes geplaatst. Ook op Facebook werd het diner flink gepromoot. We wisten hoeveel gasten we ongeveer kwijt konden en hebben op een gegeven moment zelfs mensen moeten teleurstellen, want ons restaurant zat VOL! Voor het doel fantastisch, maar voor de mensen minder.

Naast de PR hadden we nog een avontuurlijke uitdaging. Proberen of we alles wat we nodig hadden, gesponsord konden krijgen. We hadden een hele waslijst aan artikelen nodig, want voor 10 verschillende gerechten heb je een flinke boodschappenlijst, waaronder luxe producten als eend, kabeljauw, varkenshaas, en ga zo maar door. We hadden zo'n 200 verschillende dingen nodig, hetzij groot, zoals een stuk vlees of klein, zoals wat kruiden. Ook voor een 'natje' moest natuurlijk gezorgd worden en je wilt mensen meer aan kunnen bieden dan alleen water. Maar gelukkig hadden we Jannie en Wim, want dat waren toch wel onze meester sponsorzoekers. We kregen niet alle producten gratis, maar dat gat wat in onze financiën ontstond, werd opgevuld met sponsors die ons niet met producten, maar met euro's ondersteunden. We stonden dus al op winst voorafgaand aan het diner! Dat gaf ons allen een goed gevoel en daardoor wisten we dat we op de goede weg zaten.

De datum van het diner naderde. Ik dacht na over tafelinDELingen, het aantal obers dat ik nodig dacht te hebben en welke tafel wanneer uitgeserveerd kon worden. Die 90 borden zijn niet in 1 keer allemaal klaar! Daarnaast waren anderen druk bezig met het doorgeven aan de leveranciers welke hoeveelheden we van de producten nodig hadden. Eline was onze supermarktvrouw en heeft bij de supermarkt de resterende boodschappen gedaan.

En toen was het zo ver, de dag van het diner. Bij Wim thuis werden door een aantal commissieleden zo'n pakweg 140 stoofperen geschild die hun steeltje moesten behouden. Daarna werd er doorgereden naar de Riederborgh om de keukenbrigade te helpen met het snijden van groente, vlees, fruit en ga zo maar door. De koks bogen zich over de amuse, het voorgerecht en het hoofdgerecht en de banketbakker boog zich over het dessert. Ondertussen werd in de Gasterij de zaal omgetoverd tot een heus restaurant. De tafels werden ingedeeld zoals bedacht, de tafels werden ingedekt en de verkooptafel werd klaargezet. De bar werd in orde gemaakt en ook de uitserveerkeuken werd klaargeemaakt voor de avond. Daniëlle had haar plekje gevonden. Wat een kanjer, ze heeft heel de avond de vaat staan doen, met de hand en met de vaatwasser!

De gasten hebben genoten van een heerlijke avond, er werd heerlijk gegeten. De andere leden uit beide commissies waren fantastische obers en hebben zich goed ingezet.

OOK NOGMAALS DANK AAN ALLE GASTEN EN HELPERS!

Het schitterende resultaat van alle voorbereiding was een mooie, gezellige avond die uiteindelijk

€ 4000,-

heeft opgebracht, zodat de broodbakmachines konden worden gekocht, zodat er in Moldavië broodjes gebakken kunnen worden voor de kinderen.

Bestuurspaspoort

Arie Velthuizen

Ik ben Arie Velthuizen en voordat de stichting werd opgericht al betrokken bij het werk in Roemenië.

Dit kwam doordat ik in de Riederborgh ging werken waar het personeel op dat moment door middel van diverse acties geld inzamelde voor een bejaardentehuis in Roemenië. Ik werd er al snel bij betrokken door een reis mee te maken naar dat tehuis. Een reis vol met onvergetelijke indrukken die me niet meer losgelaten hebben. Ik heb er dus ook niet zolang over na hoeven te denken toen de vraag kwam of ik in het bestuur van de nieuwe stichting plaats wilde nemen. Inmiddels mag ik 25 jaar de functie van penningmeester vervullen met alle plezier.

Er ligt een hele tijd achter ons, waar we zoveel in hebben mogen doen voor onze naasten die het zo moeilijk hadden. Want we hebben ook veel projecten los kunnen laten en gezien hoe op veel plaatsen de mensen het beter hebben gekregen. Nieuwe projecten zijn erbij gekomen op andere plaatsen en in een ander land.

We hebben daar in al die jaren uw steun mogen ervaren en daar zijn we dankbaar voor. Maar zeker dank ik onze Schepper die ons werk in de achterliggende 25 jaar heeft willen zegenen. Ik hoop bij gezondheid dit werk nog een poosje te mogen doen.

Mijmeringen

Tekst: Heidi van Dijk – Mol (oud-bestuurslid 2001 – 2007)

Ik ben voor het eerst in aanraking gekomen met het werk van de (toen nog) SDOK afdeling IJsselmonde, door de ervaringsverhalen van mijn broer. Hij reed in 2000 een transport naar Roemenië. Hij vertelde over grote armoede, maar ook dat de stichting daarin veel kan betekenen. De mensen in Roemenië zijn geweldig geholpen met onze tweedehands spullen en dankbaar voor de betrokkenheid vanuit Nederland. Na die reis heb ik ook de dia-avond bijgewoond. In 2001 werd hij weer gevraagd om een transport te doen, dit keer naar Oekraïne en daarna doorrijden naar Roemenië. In dat jaar mocht ik mee als gast. Dit was een reis om nooit te vergeten. Wij hebben zoveel meegemaakt in Oekraïne. Midden in de nacht kwamen wij aan, geen straatverlichting, dus vaak verkeerd gereden..... Wij werden uiteindelijk die nacht naar een klein appartementje bij Babuschka (oma) gebracht. Met onze kleding nog aan, zijn wij uitgeput op bed of op de bank gaan liggen. Zelfs was er iemand die zijn schoenen aanhield. De nacht erna hebben wij toch maar een andere slaapplek geregeld.

Na deze reis werd mij gevraagd of ik interesse had om een plaats in het bestuur in te nemen. Dit heb ik gedaan en in die jaren hebben wij veel acties opgezet voor projecten in Roemenië. Ieder jaar werd er in het voor- en najaar afgereisd naar Roemenië om daar de projecten te bezoeken en ook met de betreffende verantwoordelijken de stand van zaken door te nemen. Daar waar mogelijk werden de projecten uitgebreid.

Iedere reis die ik meemaakte, was ik opnieuw onder de indruk van de armoede waar je mee in aanraking kwam in Roemenië. En dan het grote contrast met ons rijke westen. Maar wat waren die mensen dankbaar als zij weer kleding of levensmiddelen kregen. Vanuit Neder-

Onderweg Oekraïne reis 2001

land namen wij steeds spullen mee om uit te delen. Bijvoorbeeld babykleding, sjaals, sokken, maar soms ook speelgoed voor de kinderen. In Roemenië werd dit alles in dankbaarheid aanvaard.

Als ik terugkijk op de periode dat ik deel mocht uitmaken van het bestuur, dan kijk ik terug op mooi en nuttig werk voor onze medemens in Roemenië en Oekraïne. Dit alles mogelijk gemaakt door sponsoring, acties en giften van een betrokken achterban. Het werk wordt allemaal door vrijwilligers gedaan, zij geven hun tijd om dit alles mogelijk te maken....petje af!!

Ik wens de bestuursleden en de andere vrijwilligers van de stichting Gods zegen toe bij het mooie werk wat zij voor onze medemens mogen doen.

Eerste indruk

Tekst: Jako Beekman

Voor de eerste keer een reis naar Roemenië, en ook een bezoek aan Moldavië. Met zes personen zijn we totaal, maar ik kende ze nog niet allemaal.

Na een voorspoedige vliegreis, brak al gauw het bekende 'ijs'. Het vervolg werd met een busje gedaan, waar het zitten was, dat is beter als staan.

Na een kennismaking met Sebastian & Emanuel, gingen we slapen, dat lukte wel. De gastvrijheid is in dit land groot, een eerste indruk! mijn eerste quote.

Voor de reis naar Moldavië wordt de Stânca-Costestidam genomen, waarna de kennismaking in Chisinau werd bekomen.

Oleg Reutki liet ons de straatkinderen zien, en de prostitutie van een afstand gezien

Ook dit geeft een onvergetelijke indruk!, velen van ons waren helemaal stuk. De reis werd naar Soroca voortgezet, na panne toch nog beland in een hotelbed.

In Soroca waren er ook nog pakketten gekocht, op voorstel van Vasili werd er een flat bezocht. 39 personen in één flat, met weinig eten, een indruk om nooit te vergeten!

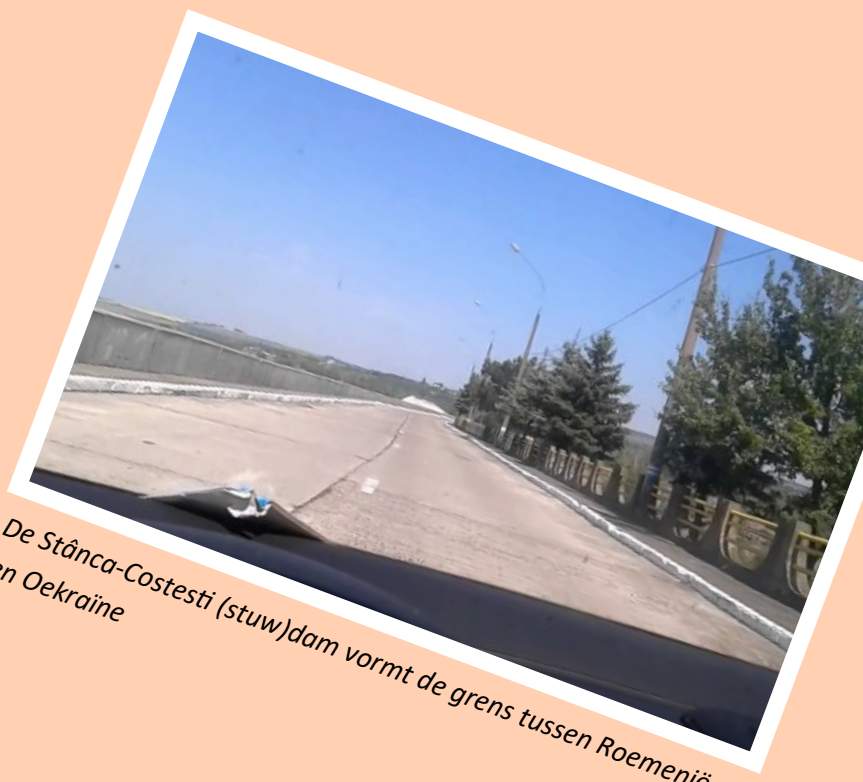
Maricel in Havarna word ook bezocht, hiervoor zijn ook pakketten gekocht. Bij een oude vrouw wordt er één afgegeven, en dan dankt zij ons voor het leven.

Zij verwacht binnen enkele weken te sterven, maar wil nog wel meloenzaad vol verve. Deze indruk! blijft wel staan, als ze naar haar Heiland is gegaan.

Ook nog een bezoek aan een arme familie gedaan, waar een vader van 73 en dochter van 14 er alleen voor staan.

Als sponsor van dit gezin ben ik nog steeds van mijn stuk.

Dit was mijn **EERSTE INDRUK!**

De Stânca-Costesti (stuw)dam vormt de grens tussen Roemenië en Oekraïne

Een vrijwilliger schrijft

Tekst: Rianne Visser

Mij, vrijwilliger bij Stichting Draagt Elkanders Lasten, werd gevraagd een stukje te schrijven voor het jubileumblad.

Wanneer ik begonnen ben als vrijwilliger, weet ik niet precies, het is al heel wat jaren geleden. Het begon door de vriendschap met Arie en Miranda Velthuisen. Arie, met hart en nieren verbonden aan de stichting, spoorde me aan. Het begon met het uitzoeken van ingeleverde kleding voor Roemenië. Dit gebeurde toen nog in een ruimte van de 'oude' Riederborgh. Er werkten daar meerdere toenmalige bestuursleden. De kleding die door mensen gebracht werd, was zeker niet altijd schoon en heel. Dit is sinds het invoeren van de euro per zak wel verbeterd, heb ik horen vertellen.

Op 2e pinksterdag werd er door de bestuursleden een fietstocht uitgezet. Daar was altijd veel animo voor. Onderweg konden we een natje en een droogje kopen, ook voor het goede doel. Wat was dat altijd gezellig! Er werd ééns per jaar een grote verkoping georganiseerd. Deze werd rondom de 'oude' Riederborgh gehouden. Er mocht ook gebruik gemaakt worden van de Ds. G.H. Kerstenschool. Nog later is er gebruik gemaakt van de 'oude' Huishoudschool aan de Koninginneweg. Als laatste is er jaren gebruik gemaakt van het Hervormd Centrum (de ronde kerk) in Slikkerveer. Dat waren altijd dagen met veel voorbereiding, veel sjouwwerk voor de mannen en veel gezelligheid. Er werden spullen voor de rommelkramen verzameld, er draaide een rad van avontuur, lekkernijen werden er verkocht, een kraam vol met boeken, spulletjes uit Roemenië en je kon er je haar laten knippen, dit alles voor het goede doel. De knipstand mocht ik samen met Miranda 'bevrouwen'. Elk jaar hadden we dezelfde klanten op de stoel, dat wil toch wel wat zeggen! Aan deze verkopen is een paar jaar geleden een einde gekomen. De opbrengsten wogen niet meer op tegen het werk wat verzet moest worden. Het waren samenbindende dagen.

Waar ook opbrengsten door binnenkomen, is de huis-aan-huiscollecte voor winterhulp in Roemenië. Deze collecte is meestal in het najaar. Mijn ervaring is: hoe harder het regent en hoe kouder het is, hoe guller de bewoners zijn waar je aanbelt. Maar soms word je ook 'verdrietig', omdat mensen je gewoon voor de deur laten staan, terwijl ze je gezien hebben. Er wordt soms erg negatief gereageerd. Alsof je voor jezelf komt! Maar gelukkig zijn er ook gulle gevers. Het geld is zo hard nodig voor onze naaste die kou en honger lijdt. Wij wonen

in een goed verwarmd huis en hebben eten en drinken in overvloed. Als uiteindelijk de collectebussen weer geteld zijn door Wim Klippel, mogen alle gegeven beetjes weer leiden tot een mooi resultaat. Iets om de moederin te houden! Twee keer per jaar wordt er bij de donateurs en belangstellenden een nieuwsblad, met daarin alle wederwaardigheden van de afgelopen periode, bezorgd. Ook staan er aankondigingen in van avonden die belegd worden, bijv. de avond waarin verslag wordt gedaan, van de reis die jaarlijks wordt ondernomen naar Roemenië en/of Moldavië. Tevens worden er zangavonden in vermeld, die belegd worden om geld in te zamelen voor het goede doel. Dit werk ben ik ongeveer tien jaar geleden gaan doen, omdat een geliefd familielid van mij die de nieuwsbladen rondbracht, overleed. Zij deed dit werk altijd heel trouw.

Sinds een enkel jaar verkopen Miranda Velthuisen en ik, op rommelmarkten en verkopen, spulletjes uit onze 'Rie's en Mie's Brocantekraam'. Dit doen we altijd voor een goed doel. Ook Stichting Draagt Elkanders Lasten is een keer het doel geweest. Het zijn zomaar wat dingen die gedaan worden om geld in te zamelen voor onze behoeftige medemens in Roemenië en Moldavië. Wat zijn wij rijk, wat zijn zij arm. Wij kunnen en mogen delen van het vele wat wij ontvangen. En vooreerst moeten we vragen of de Heere het wil zegenen. Als wij delen, vermenigvuldigt Hij.

Knipstand verkoping 2009

V.l.n.r. Rianne Visser en Miranda Velthuisen

Hierbij een compliment en schouderklop aan de bestuursleden en vrijwilligers. Zij geven veel tijd en liefde voor de stichting. Wat zijn er door de jaren heen mooie doelen bereikt. Verbeteringen zijn er gekomen, op allerlei gebied. Er zijn zelfs projecten afgerond. Wat heeft de Heere het werk gezegend. Psalm 127:1.

Maar hulp blijft zo nodig. Wat zijn de meesten van ons in Nederland tot op dit ogenblik enorm gezegend met materiële, sociale en maatschappelijke welvaart. Laten wij het werk van de stichting in onze gebeden opdragen. Het vrijwilligerswerk, wat ik mag verrichten, is maar een heel klein schakeltje in het grote geheel. Het is dankbaar werk om iets voor onze medemens te kunnen betekenen. Ik wens allen het goede toe voor de onbekende toekomst.

Fietstocht 2008

Flits uit het verleden

Geen vingers

Het gehucht bestaat uit enkele onverharde wegen waaraan een winkeltje, een kerkje en een aantal vervallen lemen boerderijtjes staan. Bij één van die boerderijtjes stopten we en mochten we binnen komen. We troffen er een "oud vrouwtje van 63 jaar" aan. Het huisje van leem was verzakt en vervallen. De houten zoldering zakte door. Binnen rook het naar olieballen. Het enige wat ze bezat was een getimmerd bed, een stoel en een tafeltje waarop ze brooddeeg aan het kneden was. Voor zover ze kneden kon, want ze had geen vingers! Aan iedere hand slechts een duim. Het brooddeeg rolde ze plat met een deegroller en liet het dan zachtjes in een pan met kokende olie glijden. Zo bakte ze haar brood op een houtkachel. Op deze manier had ze haar vingers verloren. Ze had een aanval van epilepsie ge-

had, juist op het moment dat ze het deeg in de pan wilde doen en was met haar handen in de kokende olie gekomen. De vingers moesten worden geamputeerd.

Ze stond met tranen in haar ogen, maar was toch zeer vereerd met ons bezoek. Ook al omdat ze een Markus-evangelie kreeg. Of ze christelijk was? Ze haalde onder het kussen van haar bed een beduimd boekje vandaan. Een stukgelezen evangelie! Zo kostbaar dat ze er op sliep! (Bij een later bezoek hebben we een complete Bijbel achter kunnen laten). Haar optrekje had verder niet veel om het lijf. Een schuur met een kalfje en nog een gat in de grond wat de kelder voor moest stellen. Hier kunnen eventuele aardappels niet bevriezen. Nu stonden er alleen wat plastic flessen met vruchtensap.

Oktoberreis 2014

Uit de oude doos

Flits uit het verleden

Een beker koud water

De reis naar Roemenië ligt weer achter ons. Veilig zijn we weer in Nederland teruggekeerd. Het doel van de reis mag in meerdere opzichten geslaagd genoemd worden. Als groep hebben we ervaren dat ons transport maar een druppel op een gloeiende plaat betekent. Je zou kunnen zeggen: "maar een beker koud water". We hebben nog heel wat ellende achter ons gelaten, nu we weer terug zijn in Nederland. Maar toch hebben we ook mogen zien, dat het niet alleen maar "een beker koud water" is. Als we denken aan de salarissen van Liviu, aan de kinderen in de 'family homes' in Cluj-Napoca en het bejaardentehuis in Slatina, dan hebben we ook gezien wat een beker koud water kan betekenen wanneer men dorst lijdt.

Deze ervaringen kunnen dan ook een stimulans zijn om het werk in Nederland voor Roemenië voort te zetten. Want ook in deze dingen mogen we "de kleine dingen niet verachten". En zeker niet als minste, om ook niet op te houden om naast de geestelijke ellende van ons eigen welvarende Nederland, de grote geestelijke armoede van het Roemeense volk in het gebed een plaats te geven. We hebben toch met eigen ogen gezien dat er nog steeds wonderen gebeuren. En dan heeft Hij toch Zelf beloofd: "want Ik zal water gieten op de dorstigen en stromen op het droge; Ik zal Mijn Geest op uw zaad gieten en Mijn zegen op uw nakomelingen."

Meireis 1996

Het allereerste goederentransport met 2 bestelbussen in 1996

Van harte gefeliciteerd!

Stichting Draagt Elkanders Lasten te Ridderkerk bestaat 25 jaar. Graag draag ik bij aan uw jubileumnummer!

Allereerst feliciteer ik uw bestuur en iedereen die betrokken is bij Stichting Draagt Elkanders Lasten van harte en oprecht. 't Is nogal een mijlpijl; een kwarteeuw... Het zal ongetwijfeld zo zijn dat 25 jaar geleden vanuit naastenliefde en betrokkenheid met enthousiasme is gestart met uw belangrijke werk. Maar dát dan 25 jaar volhouden en aan elkaar doorgeven! Dat getuigt van overtuiging, doorzettingsvermogen en blijvende naastenliefde.

Naastenliefde is iets anders als 'alleen iets over hebben voor mensen dichtbij'. Dat weet uw bestuur en achterban als geen ander... Naastenliefde gaat over grenzen heen. Naastenliefde geeft een gezicht aan het vervullen van een bekende en mooie opdracht; "... en vervult also...". U kunt deze Galaten-tekst ongetwijfeld zelf aanvullen. Toch?

U geeft hieraan op een inspirerende wijze vorm en gezicht: dat heb ik op 21 januari jl. in de Riederborgh goed gemerkt. Een goedgevulde zaal en divers publiek! Via een reisverslag in filmvorm kregen we mooi inzicht in de belangrijke toegevoegde waarde van uw werk in voornamelijk Roemenië, maar ook Moldavië.

Want zó is het: u maakt het verschil voor heel veel mensen. Oudere mensen, maar ook kinderen door schoolprojecten, voedselhulp, medicijnen en overige materialen. Mensen die tot soms voor het oog weinig benijdenswaardige minderheden behoren. U bent méér dan een voorbijgaande hulp, want u geeft door jarenlange steun, mensen ook lange-termijn-adem. Geen toevallige passant willen zijn, is een uiting van verantwoordelijkheid nemen. Blijven nemen. In die zin heeft u als bestuur en achterban brede schouders waarop anderen al jaren (en hopelijk ook nog vele jaren) mogen leunen en rusten.

Uit eigen ervaring (met hulpprojecten in Oekraïne) weet ook ik hoe enorm belangrijk al deze hulp is en hoe groot de waardering vanuit de hulpontvangers is. Kinderen krijgen toekomst, ouderen hebben weer doorkijk. Ouders zijn niet langer radeloos vanwege het niet kunnen voeden van hun kinderen. Doktoren krijgen armslag. Inwoners krijgen moed.

Als mens, maar ook als wethouder van Ridderkerk vind ik het mooi om te zien dat inwoners zich op uw wijze inzetten voor een ander. Dat maakt een samenleving krachtig en prachtig: ik complimenteer u daarmee graag. Daarbij wens ik u Gods zegen bij uw werkzaamheden in de komende jaren.

Hartelijke groet,

Marco Oosterwijk, wethouder Ridderkerk

Bestuurspaspoort

Peter van der Lugt

Sinds mijn trouwdag, 26 augustus 2016, woon ik in Ridderkerk met mijn lieve vrouw Josianne. Al snel wist mijn achterbuurvrouw Roelie mij te benaderen met de vraag of ik in het bestuur van de stichting wilde komen.

Na een stevig 'sollicitatiegesprek' mocht ik mij vanaf januari 2017 bestuurslid noemen van Stichting Draagt Elkanders Lasten. Ik houd mij onder andere bezig met het bijhouden van de website. In de afgelopen jaren is er van alles gebeurd. Zo is ons gezin verdubbeld met de komst van Levi en Ezra. Wat mij het meest bij is gebleven met betrekking tot de stichting is de reis naar Roemenië en Moldavië. Voor het eerst zag ik échte armoede onder ogen.

Het doet mij goed dat zovelen hier in Nederland zich verbonden voelen met deze armen en daardoor het werk van de stichting steunen. Het meest treffend vind ik nog steeds het geloof wat veel van deze mensen hebben, ondanks de moeilijke omstandigheden. Ook was het onvergetelijk om zigeuners te ontmoeten die nog maar pas tot geloof waren gekomen.

Website

Tekst: Bert Tronchet en Peter van der Lugt

Geschiedenis

- 2002 Om de stichting meer bekendheid te geven, is er door een bestuurslid een website gemaakt. Er was veel informatie op te vinden. (www.sdok-ijsselmonde.myweb.nl).
- 2006 Doordat voornoemd bestuurslid geen ICT-er was en er voor hem steeds meer tijd in ging zitten om alles fatsoenlijk op de site te krijgen, werd besloten om de site uit te besteden.
- 2007 Door een designbedrijf werd een opzet gemaakt. Hier konden we mee aan de slag. Alles moest zelf ingevuld en bijgehouden worden! We hadden nu een eigen domeinnaam (www.sdok-ijsselmonde.nl). Ook werden er statistieken bijgehouden om inzicht te krijgen in de frequentie van het bezoek aan onze site.
- 2008 Doordat we als Stichting Draagt Elkanders Lasten ons werk voortzetten, wordt de domeinnaam veranderd in www.stichtingdraagtelkanderslasten.nl.
- 2012 De site wordt overzichtelijker gemaakt, alle informatie wordt op een betere manier gerangschikt.
- 2013 De site wordt aangepast om aan de ANBI-eisen te voldoen.
- 2017 Na een lange voorbereidingsperiode wordt een geheel vernieuwde, professionele en eigentijdse website in gebruik genomen. De mogelijkheid om via de site geld te doneren had nog wat 'voeten in de aarde', maar het uiteindelijke resultaat mocht er zijn!

Een dagrecord

Onze website verschijnt dagelijks bij velen op het scherm. Maandelijks wordt onze website honderden keren bezocht via smartphones, tablets, laptops en desktops. Op één dag had onze website het wel héél erg druk. Maar liefst 282 personen bezochten dit jaar in april de pagina over onze oranje-tompoezenactie op 1 dag, een dagrecord!

Naast het plaatsen van dit soort acties proberen we ook de website in het algemeen actueel te houden. Zo hebben we ook op de website het logo vervangen door het jubileumlogo.

Blijf onze website vooral in de gaten houden, zo mist u niets van onze activiteiten. Daarnaast kun u ook eenvoudig doneren via iDeal.

Wist u dat ...

- het jaarlijkse aantal bezoekers maar blijft stijgen?
- we inmiddels 2.290 bezoekers hebben mogen verwelkomen in het afgelopen jaar?
- het aantal bezoekers op de pagina over de tompoezenactie in 1 dag meer bezoekers trok dan het gemiddelde aantal bezoekers per maand?

Bestuurspaspoort

Roelie Gouweloos

Mijn naam is Roelie Gouweloos. Sinds 2016 ben ik secretaresse van de stichting. Daarvoor was ik 'gewoon' lid. Mijn eerste reis naar Roemenië dateert alweer van 1998. Vanaf 2000 ben ik in het bestuur terecht gekomen. Sinds die tijd zijn er vele reizen gevolgd waarvan de laatste jaren ook naar Moldavië.

Binnen het bestuur ben ik, naast secretaresse, ook de motor achter de huis-aan-huiscollecte, de chocoladeactie van de scholen, het uitsorteerwerk en sinds dit jaar, de oranjetoempoezenactie.

Al vele jaren doe ik het vrijwilligerswerk met heel veel plezier en ben altijd zeer dankbaar als ik terug kom van een reis naar Roemenië en Moldavië en daar veel ontmoetingen heb gehad met de bevolking en als ik dan zie hoe dankbaar zij zijn voor, in onze ogen, kleine dingen. Ik hoop dat dit werk nog vele jaren door mag gaan, en ik daar een klein deel van mag zijn.

Speciale actie:

Voedselactie

Tekst: Bert Tronchet

De (winter)voedselactie heeft al oude papieren. Al vanaf de oprichting van onze stichting werden arme gezinnen gesponsord via de Roemeense stichting Ecce Homo. Voor het verloop van het aantal sponsorgezinnen: zie grafiek. Nu was het zo in de beginjaren dat degenen die een gezin sponsorde een (voedsel)pakket voor zijn of haar gezin kon meegeven. Dat kon via een regulier goederentransport of, wat ook wel gedaan werd, de pakketten werden met de voor- en najaarsreis voor de gezinnen meegegeven. De Roemeense stichting Ecce Homo was echter niet zo blij met deze gang van zaken. Zo kon het gebeuren dat het ene gezin een pakket kreeg en het andere gezin niet. In het jaarverslag 2000 lezen we nog dat pakketten meegegeven werden tijdens de voor- en najaarsreis. In de nieuwsbrief van november 2001 lezen we dat de sponsors een brief gekregen hebben waarin staat dat er geen voedselpakketten meer voor de sponsorgezinnen meegegeven konden worden. Het invoeren van levensmiddelen werd trouwens door de Roemeense overheid toentertijd ook steeds moeilijker gemaakt.

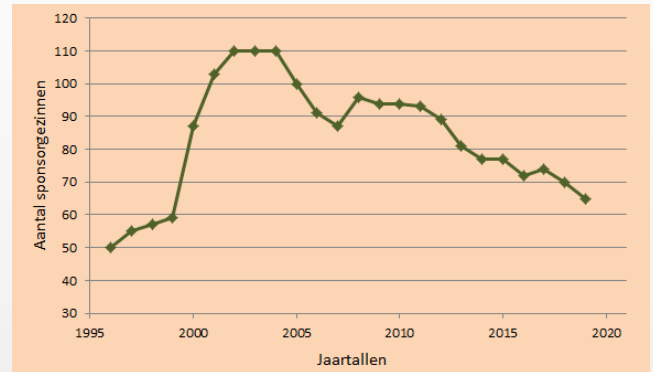
Vanaf 2001 werd er geld overgemaakt en werd in Roemenië voedsel ingekocht en pakketten samengesteld. Het geld voor deze actie werd met diverse acties opgehaald. In de nieuwsbrief van december 2002 lezen we voor het eerst de oproep om geld over te maken, zowel voor sponsors als niet-sponsors, voor wintervoedselpakketten. Nu was het zo dat we maar een deel van de sponsorgezinnen van Ecce Homo sponsorden. Omdat deze voedselpakketten zo'n enorme impact hadden bij de arme gezinnen, vooral in de moeizame winterperiode, gingen er meer stichtingen meedoen aan deze actie. Ook Ecce Homo trachtte gelden bijeen te krijgen voor dit doel.

Het gevolg: jaarlijks ontvangen **alle** sponsorgezinnen een wintervoedselpakket. In de loop der jaren is deze traditie gehandhaafd. Ontroerend waren altijd de terugkoppingsverslagen.

Vanuit Botosani bericht de maatschappelijk werker over een gezin met vier kinderen. De vader probeert wanhopig werk te vinden. De moeder lijdt aan borstkanker. Hun inkomen is bijzonder laag. Steeds is er vrees om uit hun huisje gezet te worden als de huur en rekeningen niet worden betaald. Toen er op een morgen het voedselpakket werd gebracht, had de moeder wat geld geleend om twee kilo aardappelen te kopen. Ze zou hiermee haar kinderen voeden. Ondertussen dacht ze met angst aan de dag van morgen... "Welk een vreugde dit pakket teweeg brengt te midden van deze wanhoop, is niet met woorden uit te drukken," schrijft de maatschappelijk werker. De ouders hielden daarna niet op met het tonen van hun dankbaarheid.

De gezinssponsoring verloopt nu via de Roemeense organisatie Pentru Tine. Momenteel sponsoren we ca. 65 arme gezinnen. De afgelopen winteractie heeft zoveel opgebracht dat elk gezin gedurende de winterperiode tweemaal een voedselpakket ontvangen heeft! Het aantal sponsorgezinnen vertoont vanaf 2004 over het algemeen een dalende lijn. Er worden nu ook gezinnen in Moldavië gesponsord. Het sponsoren van een gezin kost per maand € 25,-. Het is het overwegen waard. Aanmelden kan via de website.

Het
sponso-
ren van
een ge-
zin kost
€ 25,-
per
maand

Financieel overzicht 2019

Saldo per 31-12-2018 € 15.679,67

Tekst: Arie Velthuisen (penningmeester)

Voor de vijftiengste keer een verantwoording van de inkomsten en uitgaven in het jubileumnummer van ons Nieuwsblad. Zoals u in het verslag kunt zien, is er weer alle reden om dankbaar te zijn voor wat we hebben mogen ontvangen. Veel werk is hiervoor verzet door heel veel mensen. Diverse activiteiten en acties zijn er geweest om geld binnen te krijgen voor de ondersteuning van onze projecten in Roemenië en Moldavië.

Nieuwe activiteiten zijn er bedacht die veel geld hebben opgeleverd. Ik noem alleen al het goede-doelen-diner, wat een groot succes is geworden doordat velen hier deel aan hebben genomen. Hartverwarmend was het om te zien hoe snel de € 5000,00 euro er was voor de broodmachine voor al die kinderen van de zondagschool in Moldavië.

Als we terugkijken dan hebben we met uw steun, hetzij financiële steun, gebed of op welke manier dan ook, veel kunnen realiseren voor de arme naaste in Roemenië en Moldavië. Ook in 2019 hebben we de projecten voort kunnen zetten, mede door uw hulp. Andere projecten hebben we af kunnen sluiten. Waar we zoveel jaren geleden begonnen zijn, hebben we afscheid genomen om op andere plaatsen nieuwe projecten te starten.

Onze hulp is nog steeds nodig en zeker in Moldavië waar de nood nog erg hoog is. Namens al de gezinnen en de kinderen van Pentru Tine bedanken we u dat we ook in het afgelopen jaar op u en jullie konden rekenen.

We weten niet wat ons het komende jaar zal brengen in deze onzekere tijd. Een ding weten we wel: dat er Eén is die overal boven staat en dat we alles in Zijn hand mogen leggen. Hij was er ook in de afgelopen 25 jaar voor ons als stichting in alles wat nodig was.

Inkomsten:

Pentru Tine	1.050,00
Acties	13.301,01
Huis aan huis collecte	3.687,68
Sponsoring	16.899,25
Giften/algemeen	15.279,05
Giften/transport	6.439,28
Presentaties	2.060,13
Kindersponsoring	2.260,00
Ouderen	1.200,00
Hulpgoederen	30.297,00
Voedselpakketten	3.730,00
Evangelisatie	1.650,00
Nieuwsblad	750,00
Moldavië	2.000,00
Rente	2,11

Totaal	€ 100,605.51

Uitgaven:

Moldavië	3.632,05
Voedsel	6.065,59
Acties	5.341,58
Sponsoring	17.644,68
Transport	13.276,19
Kindersponsoring	3.410,00
Pentru Tine	11.502,00
Opslag	2.724,00
Nieuwsblad	1.804,11
Hulpgoederen	30.297,00
Kosten bank	475,96
Diversen	1.747,23
Evangelisatie	1.220,70
Ouderen	1.200,00
Fietstocht Laurentiu	450,00
Broodmachine Moldavië	5.000,00

Totaal	€ 105.791,09

Saldo per 31-12-2019 € 10.944,09

Herinneringen

Tekst: Jan Bor, voorzitter stichting Hulp Vervolgde Christenen (HVC)

Beste vrienden van 'Draagt Elkanders Lasten',

Het is me een genoegen om een herinnering te schrijven. In de achterliggende 25 jaar is er veel, ja zeer veel gebeurd. Toen ik hier over nadacht en in gedachten de zaken nog eens op mij in liet werken, was er verbazing en grote verwondering. Dat mensen belangeloos zich zo inzetten voor hun medemens. Ik heb gezien hoe de vrijwilligers bergen werk hebben verzet en er zeer veel vrije tijd in hebben geïnvesteerd. Dan denk ik aan al de transporten die in de achterliggende jaren zijn gedaan. Eerst het inzamelen, het sorteren en dan weer het laden van de transporten. Wij hebben ook gedeeld in de vreugde, bijvoorbeeld bij het laden van de transporten. En we hebben ook gezien welk een grote vreugde het gaf bij het uitladen bijvoorbeeld bij Ecco Homo. Maar ook bij het uitdelen aan gezinnen die niets te eten hadden en geheel afhankelijk waren van wat ze kregen. Het is zeer bijzonder hoeveel mensen zijn geholpen en daardoor weer een klein beetje perspectief kregen voor de toekomst. Er zijn heel wat gezinnen die door zeer moeilijke omstandigheden heen geholpen moesten worden en weer naar de toekomst konden kijken.

Wat zeker niet onvermeld mag blijven, was de kinderplicht. Veel kinderen zijn geholpen die op straat leefden en geen toekomst hadden. Kindertehuizen zijn opgezet en onderhouden en met vele transporten ging materiaal mee voor hen. Ook is bijgedragen in de kosten van de tehuizen. De kinderen kregen weer toekomst en hoorden ook het Evangelie van genade en liefde. Wat ook niet onvermeld mag blijven, was de geweldige inzet van bestuur en vrijwilligers, bij het werk wat gedaan werd. Bij het inzamelen en verwerken van de goederen, maar ook bij het transport en het uitdelen, altijd waren daar bestuursleden bij betrokken. En zo kon men uit eigen ervaring spreken op voorlichtingsavonden en bij de fondsenwerving.

Ik heb voorlichtingsavonden meegemaakt in onder andere het bejaardentehuis de Riederborgh. Wat een geweldige inzet werd er getoond. Namen zal ik niet noemen, want dan zou het kunnen dat ik iemand ver-

geet. Ik moest denken aan Mattheus 25 waar geschreven is over de talenten die God aan een ieder heeft gegeven. Wat is het geweldig als die talenten ingezet worden om andere er voor te winnen. Als de Zoon des mensen komt met Zijn heilige engelen, zal Hij oordelen en zeggen: "Ik had honger, Ik had dorst, Ik was een vreemdeling, Ik was naakt, Ik was ziek, Ik was in de gevangenis." Dan zal de Koning zeggen: "Al wat gij aan een van mijn geringste broeders of zusters hebt gedaan, dat heb je aan Mij gedaan."

Wat is het een grote zegen als we zo onze talenten mogen inzetten en iets mogen laten zien van de grote liefde van onze Heere Jezus Christus.

Ik ben dankbaar dat ik een heel klein stukje van de lasten mag meedragen. Onze bede is dat God het werk wat gedaan mag worden voor onze naasten in nood mag zegenen, zodat velen door deze hulp de Heere Jezus mogen leren kennen.

Interview met onze vrijwilliger dhr. W.H. Tijssen

Tekst: Wim Klippel

De heer Tijssen werd geboren in het jaar 1937 in Tiel. Hij was 1 van de 11, en had 3 zussen en 7 broers. Zijn vader was timmerman. Vanwege de wederopbouw verhuisde het gezin na de oorlog naar Den Haag. Vader Tijssen kreeg daar werk. De heer Tijssen bezocht de lagere school en ging daarna naar de technische school om daar het vak van timmerman te leren.

Als 15 jarige is hij al gaan werken als timmerman in Den Haag. Zijn vriendin ontmoette hij in Den Haag. Zij kwam uit Waalwijk. Daarna was hij in Drunen op de camping met een groep en toen zijn ze aan elkaar blijven hangen. Op 27 februari jongstleden was het 60 jaar geleden dat ze getrouwd zijn. Ze gingen wonen in Den Haag en verhuisden later naar Molenaarsgraaf en in 1997 naar Hardinxveld-Giessendam. De laatste verhuizing was noodgedwongen. Aan een ongeluk op 58 jarige leeftijd, met een dronken automobilist, hield hij een verbrijzeld been over. Na ingrijpende operaties en lange revalidatie gingen ze naar hun huidige appartement in Hardinxveld waar ze met plezier wonen.

Meneer is altijd druk geweest als lid van de brandweer, hield zich bezig met hartreanimatie en EHBO en deed een klusje hier en een klusje daar. Dat was in 1 klap over. Wel heel moeilijk voor hem.

Het echtpaar Tijssen heeft 1 dochter die in Doetinchem woont, 6 kleinkinderen en 5 achter kleinkinderen.

Mevrouw heeft altijd in de huishouding gewerkt. Voor ze getrouwd is in Wassenaar voor dag en nacht. Ze is daar door haar schoonmoeder aan een baan geholpen. Er was daar werk te krijgen en in Waalwijk niet.

Na hun trouwen werkte ze alleen nog overdag.

Er moet lang worden nagedacht over de vraag hoe het eerste contact, een jaar of vijf geleden, is ontstaan met Stichting Draagt Elkanders Lasten. Na verloop van tijd komt het ineens weer in herinnering. Via mevrouw Vernooij, de vrouw van de toenmalige predikant van hun gemeente, werd er gebreid. De resultaten van de

breiende dames kwamen, na zoeken op internet, terecht bij Stichting Draagt Elkanders Lasten te Ridderkerk. Ze kregen beelden te zien van de armoede, vooral onder kinderen, in Roemenië en wilden daar iets voor doen. Meneer bood toen aan om houten speelgoed te gaan maken voor Roemenië. Een deel van het speelgoed en andere houten dingen mocht worden verkocht en wat niet verkocht werd ging naar Roemenië. De aanschafkosten zijn voor eigen rekening van de heer. Het assortiment is steeds uitgebreider geworden in de loop der jaren: tractors, hijskranen, vrachtwagens, maar ook kandelaars, dienblaadjes, tafeltjes, poppenhuizen enz. Meneer doet dit met veel plezier en het is nu echt zijn hobby geworden.

Hij moet wel toestemming van zijn vrouw hebben om in de schuur te zijn want die is niet groot en heel erg vol. Zijn vrouw zit nu in de lappenmand en hij moet ook de tuin doen maar hij knutselt liever met hout.

In Roemenië en Moldavië is voor kinderen alles nodig. Hier hebben ze het wel goed maar daar niet. Toen ik geconfronteerd werd met foto's van kinderen die zo armoedig gekleed waren heeft me dat zo getroffen dat ik dit geweldig vindt om iets te kunnen betekenen voor hen, vertelt meneer. Mevrouw heeft zelf vroeger ook veel armoede gekend. In de oorlog was er geen brood maar moesten kalverbrokjes worden gegeten. Ze kregen ook zelfs wel eens eten van enkele Duitsers die van boeren afkomst waren en graag naar de koeien kwamen kijken bij haar ouders op de boerderij.

We komen regelmatig op de informatieavonden van SDEL en vinden dat deze stichting veel goed werk doet, woorden en daden. Een goede stichting staat voor iedereen klaar, niet alleen de huisgenoten des geloofs.

De quote van de heer Tijssen: "Dat we met velen de naam van de stichting waar mogen maken:

"Draagt Elkanders Lasten".

In Roemenië zijn de kinderen erg blij met het speelgoed.

Sebastian schrijft.....

Tekst: Sebastian Mariniuc, directeur stichting Pentru Tine te Botosani

Met een blanco vel papier voor me, denk ik aan het begin van wat nu „Asociația Creștină Pentru Tine” is. Destijds was het een combinatie van ideeën, behoeften en verlangens, maar het zag er allemaal uit als een wit en blanco vel papier! Er was geen enkel punt wat ons vertelde wat er moest gebeuren. Alleen gedachten en ons geloof in God, waardoor alles vorm krijgt, waardoor mensen en middelen zich naar één punt richten. Dromen worden werkelijkheid en zo worden de pagina's gevuld met goede daden en wonderen.

Na 25 jaar van activiteiten heeft de geschiedenis van SDEL al veel van dit soort pagina's voortgebracht. De goede God heeft bij een groep fantastische mensen uit Ridderkerk de behoeften van veel gezinnen en kinderen uit Roemenië en de wens om te helpen, in het hart gelegd. Het is verbazingwekkend wat een handjevol mensen met een groot hart kunnen doen! Honderden families in Roemenië werden geholpen. Door de jaren heen werden tonnen humanitaire goederen verzonden. Donaties werden niet onderbroken. Het zijn tekenen die een succesverhaal bevestigen. Maar achter deze mooie aantallen zitten mensen. Mensen uit Nederland die donaties naar Roemenië hebben gestuurd. Mensen uit Roemenië die het weer doorgaven en degenen die het mochten ontvangen. En zoveel mensen en veel instellingen zijn ondersteund geworden. Mensen, die het beeld van God dragen, stonden centraal in de acties van SDEL. Veel mensen en veel gezinnen kregen een sprankje hoop toen het Goede Woord werd gevolgd door financiële en materiële steun. Alles werd gedaan in de Naam van Jezus. Mensen, die de lasten van veel andere mensen op hun schouders kunnen dragen. Sommigen meer, sommigen minder, maar er kan veel door God gedaan worden!

Ondanks de pandemie onder de mensen, zijn we doorgegaan met ons werk. Sommigen bleven vrijgevig, anderen hadden hulp nodig, we hadden elkaar allemaal nodig. De gebouwen, de auto's, de toerustingsmiddelen stellen niets voor in een periode van isolatie en quarantaine. Wat heb je aan al deze dingen

als je met niemand in gesprek kunt gaan, als je niet kunt werken! Wat heb je aan humanitaire goederen als ze niet in handen kunnen komen van mensen in nood! Maar we danken de Heere voor de moed van degenen die op de barricades bleven en steun bleven verlenen aan gezinnen die worstelen met financiële problemen! Om dingen in beweging te krijgen, heb je mensen nodig. Om een groter verhaal te schrijven heb je mensen nodig, en achter mensen staat God!

Dank aan God voor de mensen die in SDEL zitten en voor de tientallen en honderden mensen die SDEL steunen! Dat God, onze Vader, uw liefdadigheid mag belonen! Moge Hij u beschermen, u gezondheid geven en de vreugde van het geven altijd in uw leven zijn! Hij die alles weet en alles ziet, zal u belonen!

Gefeliciteerd SDEL! Hartelijk gefeliciteerd mensen van SDEL!

Kindersponsoring

Tekst: Corina de Mooij, coördinator kindersponsoring

Kinderhulp

Al die 25 jaar van ons bestaan vormt de hulp aan kinderen een belangrijk deel van het werk van de stichting. Vanaf het begin werd hulp geboden aan kinderen in gezinsverband en opvang in tehuizen. Eén van de eerste acties was het inzamelen van geld voor de aanschaf van een busje voor een gezinsvervangend tehuis van Ecce Homo. We hebben het als heel bijzonder ervaren dat binnen 1 dag de reactie van een bedrijf kwam dat we 11.000 gulden kregen voor de aanschaf. En het mooiste is dat het toen door Ecce Homo aangeschafte Mercedes-busje nu nog gebruikt wordt door één van onze contacten in het noordoosten van Roemenië. Het is denk ik ongeveer 35 jaar oud!

Hulp werd ook al die jaren geboden aan de kinderen van de tehuizen A-Mic en La Noi van Ecce Homo. Met goederen en de laatste jaren ook door sponsoring van de kinderen. Vele kinderen kregen daar onderdak en hulp en kwamen daardoor als volwassenen op een goede positie in de Roemeense maatschappij.

Met onze kindersponsoring zijn Family Home A-Mic en Social Centre La Noi vorig jaar voor het laatst financieel ondersteund. Omdat er steeds minder kinderen kwamen en de nood in het westen minder is geworden zijn wij ook hiermee gestopt sinds 1 januari 2020.

De nieuwe sponsoring

Alle sponsors van de kinderen zijn overgegaan naar de kinderen van Pentru Tine in Botosani. Hier ondersteunen we de kinderen die 5 dagen per week op de naschoolse opvang verblijven. Ze krijgen een warme maaltijd en worden begeleid met hun huiswerk. Daarnaast is er ook veel aandacht voor sociale en educatieve vaardigheden en komen ze in contact met het christelijk geloof d.m.v. gesprekken, liedjes en werkjes.

Pentru Tine bestaat dit jaar 11 jaar. In deze jaren zijn er zo'n 100 kinderen door hen opgevangen en begeleid.

Ook tijdens de corona-periode is het voor hen een zware tijd. De kinderopvang en kleuterschool zijn bij

Pentru Tine voor enkele maanden gesloten. Maar ook daar zijn ze gestart met thuisonderwijs met behulp van het gebruik van digitale middelen. Daarom is er in mei een actie gestart om laptops/tablets in te zamelen, zodat alle kinderen daar gebruik van kunnen maken voor schoolwerk en andere opdrachten.

We hebben een klein project in Moldavië voor kinderopvang dat we op termijn graag verder zouden willen uitwerken, opzetten en uitbreiden. Wij houden u uiteraard op de hoogte van deze ontwikkelingen.

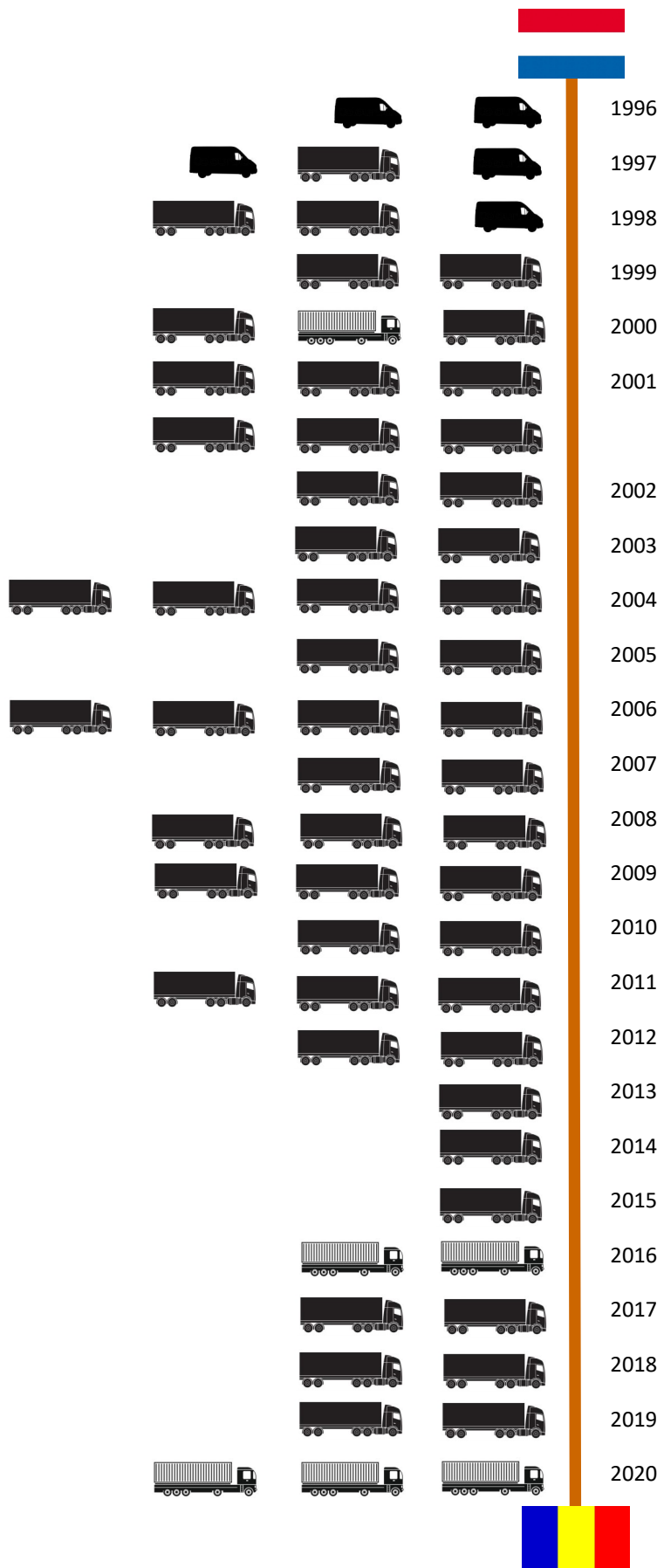
Wil(t) u/jij ook actief bijdragen aan het welzijn van de kinderen die wij steunen binnen Pentru Tine, meldt u zich dan aan via de website! Voor € 12,50 per maand kunt u bijdragen aan deze sponsoring.

De kinderen van Pentru Tine

Draagt Elkanders Lasten

60

transporten met
hulpgoederen naar
Roemenië*

- Bestelbus
- Vrachtwagen
- Container

geranium- en perk-plantenverkoop

15 fietstochten

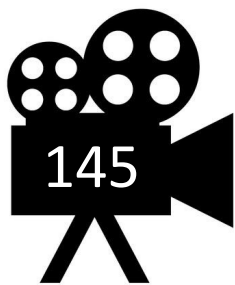
kerststerrenactie

16x bloembollenactie

* In 2001 is er één transport naar Oekraïne gegaan.

in cijfers

presentaties

Jubileumzangavond

Singelkerk
te Ridderkerk
t.b.v. Stichting
Draagt
Elkanders Lasten

20 Jaar

D.V. zaterdag 10 oktober

M.m.v. Jong gemengd koor Rejoice
o.l.v. Jan Peter Teeuw

Kinderkoor De Sleutel
o.l.v. Jozanneke Breevaan

Piano: William Leenheer
Harp: Elsbeth Verheij

Spelers: Liviu Balas en Sebastian Marinic
Leiding: Dr. C. van den Berg

Collecte: Helpverening Roemnit en GZB
Aanvang: 19.30

Stichting
Draagt
Elkanders Lasten

46 zangavonden

48 verkopen/kramen

1

goede doelen diner

5

chocoladeacties school

Waar gaven wij presentaties, verkopen en zangavonden?

Alblasserdam	Groot Ammers
Ameide	H.I. Ambacht
Amerongen	Katwijk
Barendrecht	Kesteren
Bleskensgraaf	Lunteren
Boven-Hardinxveld	Middelburg
Breukelen	Papendrecht
Capelle aan den IJssel	Poeldijk
Delft	Ridderkerk
Dinteloord	Rotterdam
Dordrecht	St. Annaland
Ede	Sliedrecht
Eindhoven	Slikkerveer
Gameren	Streefkerk
Goes	Texel
Gorinchem	Vlaardingen
Gouda	Zwijndrecht

Emanuel schrijft.....

Tekst: Emanuel Besleaga, voorganger en maatschappelijk werker in Roemenië, Moldavië en Oekraïne

We verheugen ons over de mogelijkheid die we hebben om samen te werken met Stichting Draagt Elkan- ders Lasten om het lijden en de ontberingen van arme mensen en kinderen in de Republiek Moldavië te ver- lichten. De afgelopen jaren is de hulpverlening flink uitgebreid en dat komt door onze kostbare en efficiënte samenwerking. We zijn betrokken bij verschillen- de ondersteuningsgebieden, waaronder:

1. Voedsel voor behoeftige gezinnen, eerste noodzaak - We sturen regelmatig voedsel naar deze families en anderen en we helpen ook met andere dingen, zoals: meubels, kleding, apparaten en dergelijke.

2. Alfabetisering, school en naschoolse activiteiten - In Soroca geven we alfabetiseringslessen waar kinderen en volwassenen die niet kunnen lezen of schrijven, worden geholpen door Anisia, hun leraar. Naast alfa- betisering hebben we ook naschoolse activiteiten met de kinderen, waarbij Anisia voor de kinderen zorgt en de lessen en andere activiteiten met hen doet.

3. Woningrenovatie - Hiervoor hebben we een team van jongens en meiden met wie we samenwerken om badkamers, keukens en slaapkamers te renoveren om betere omstandigheden te creëren voor gezinnen met veel kinderen of in moeilijke situaties. In sommige gevallen hadden we de mogelijkheid om geld in te zamelen via sponsoring en konden we het huis voor bepaalde mensen kopen.

4. Zomerkampen - Elk jaar organiseren we kampen in Soroca en Niorcani waar ongeveer 150 arme kinderen meedoen. Deze kinderen hebben geen ouders, zijn in de steek gelaten of hebben bepaalde handicaps. Dit werk vereist speciale aandacht, omdat we onge- schoolde kinderen verzamelen die veel problemen hebben en gemakkelijk problemen kunnen veroorza- ken. In deze kampen krijgen kinderen lessen in hygiëne, godsdienst, sport, muziek, handwerk en andere activiteiten. Hier krijgen de arme kinderen kleding en schoenen en hebben ze elke dag de gelegenheid om warm te eten. Deze maaltijden werden ter plekke klaargemaakt. Voor velen van hen iets bijzonders! Er

zijn kinderen die thuis gewoonlijk maar één keer per week een warme maaltijd krijgen!

5. Zondagsschool, Elim Singerei-centrum - Elke zondag komen hier arme en ouderloze kinderen uit 20 dorpen bijeen. We voorzien hen van een ontbijt en lunch. We plannen een twee uur durend programma voor hen in de kerk. Met uw hulp en vrijgevigheid hebben we een oven gekocht waarmee we op 20 mei 2020, begonnen zijn met het maken van brood en pretzels voor deze kinderen, een speciale zegen die ze aan u te danken hebben!

6. Speeltuin in Niorcani - We hebben een speeltuin voor kinderen in het dorp en voor de omliggende dor- pen gecreëerd met schommels, een tennisbaan en een voetbalveld. Een plek waar kinderen samen kun- nen komen, spelen en socialiseren. Er is nergens an-

ders een speeltuin voor kinderen.

7. De hoofdvestiging - is gevestigd in Varfu Campului, Roemenië, waar we de goederen voor Moldavië ontvangen, sorteren en opsturen op basis van de mogelijkheden die we hebben. Dit jaar hopen we te starten we met de bouw van een nieuw magazijn met een oppervlakte van 1000 vierkante meter. Hier zullen we verschillende activiteiten uitvoeren met onder andere het repareren van elektrische rolstoelen, fietsen, koelkasten en meubels. Er is ook een opslag voor kleding. Deze week ben ik begonnen met de bouwplaats. We kochten 6500 vierkante meter en met Gods hulp willen we dit magazijn bouwen. Ik heb een tweedehands magazijn in Duitsland gevonden dat ik heb gekocht (ik heb een voorschot gegeven) en ik ga het beton storten om het magazijn te positioneren. Het is een grote investering, maar we hopen op de zegen en kracht van God en we geloven dat we binnenkort de nieuwe werkruimte in gebruik kunnen nemen.

8. De kerk - Met Gods hulp hebben we een kerk geopend in Niorcani, een ruimte die met hulp van SDEL is gekocht. Vorig jaar is de bouw van de kerk in Soroca voltooid, waar we zorgen voor broeders en zusters uit deze stad. Bijna alle activiteiten die we uitvoeren zijn in en rond de kerken die we hebben.

9. Diversen - Tijdens de pandemie heeft Roemenië hulp nodig. We hebben een contract gesloten met een aantal pizzafabrieken in Duitsland die pizza's doneren. We betalen de transportkosten en de pizza's worden verdeeld over het noordoosten van Roemenië. Binnenkort zullen we de 1 miljoenste pizza uitdelen!!! Het enige probleem zijn de transportkosten die voor ons vrij hoog zijn. We werken ook in Oekraïne waar we mensen uit het oorlogsgebied en vluchtelingen helpen die de grens met Roemenië bereiken.

We zijn erg dankbaar voor alles wat we kunnen doen en voor de mogelijkheid die we hebben om met u samen te werken in deze projecten. Wij, het team en al diegenen die via ons van uw hulp hebben geprofiteerd, danken u. We missen jullie en hopen jullie snel weer te zien!

Met waardering en respect voor alle medewerkers van SDEL,

Emanuel Besleaga en zijn team

De Gereformeerde Bijbel Stichting is een partner waar we al vele jaren mee samen mogen werken. Deze sinds 1966 bestaande stichting heeft twee doelstellingen. Ten eerste richt zij zich op het behoud van de Bijbel in de Statenvertaling. Ten tweede draagt zij bij aan het verspreiden van Bijbels in andere talen in betrouwbare vertalingen.

Door de GBS zijn vele honderden Bijbels, Evangelieën en lectuur voor kinderevangelisatie, beschikbaar gesteld. Iedere keer als we weer in Roemenië en Moldavië komen, kunnen we daardoor mensen voorzien van Gods Woord in hun eigen taal. We hebben ervaren dat zeer velen geen complete Bijbels hebben en soms met tranen in de ogen de exemplaren die we mogen uitdelen in ontvangst nemen. Het taal verschil is dan nog wel eens een probleem, waardoor wij niet in staat zijn inhoudelijk op iets in te gaan. Maar het kan ook op een andere manier.

Het is gebeurd dat we bij een oude schaapherder kwamen die we niet konden verstaan en hij ons niet. We hebben toen de Bijbel maar opengeslagen bij Psalm 23. En dat begreep hij heel goed. Nadat hij had gelezen, wees hij naar boven en zei: "Isus". Dat hoeft niet vertaald te worden.

Mooi om te weten dat de sociaal werkers die de vele gezinnen begeleiden of begeleid hebben, al die jaren, naast de sociale hulp ook Gods Woord mogen verspreiden bij al die mensen.

Het meest recente boekje dat in het Roemeens is verschenen bij de GBS is 'Mary Jones en haar Bijbel'. Via een van onze vrijwilligers mocht de vertaling in het Roemeens tot stand komen en konden we tijdens onze reis in maart 2020 de eerste boekjes aan kinderen uitdelen.

gereformeerde
BIJBELSTICHTING

Gereformeerde Bijbelstichting

Bestuurspaspoort

Eline Crum

Mijn naam is Eline Crum, ik ben sinds 2008 als bestuurslid verbonden aan Draagt Elkanders Lasten. Inmiddels heb ik al heel wat onvergetelijke en indrukwekkende reizen meegemaakt naar Roemenië en ook naar Moldavië. Als ik daar ben, word ik er altijd weer aan herinnerd hoe goed wij het hier hebben en hoeveel verschil er in welstand bestaat op deze wereld. Dat motiveert mij altijd weer om me in te zetten voor het werk van de stichting.

Ik vind het altijd bijzonder dat er zoveel mensen zijn die zich betrokken voelen bij het werk van de stichting. Natuurlijk onze vaste groep vrijwilligers, maar ook mensen die je via via spreekt, blijken het werk in Roemenie en Moldavië te kennen en te steunen.

Ik hoop mij in de toekomst ook in te kunnen zetten voor al het mooie werk wat wij mogen doen.

Brillen

Tekst: Wim Klippel

Via Kringloop Noordenweg in Ridderkerk worden er met vaste regelmaat brillen aangeboden die dan bestemd zijn voor mensen in Roemenië.

Ze worden gebracht door een nichtje van een oudere dame in Vianen. Een dame van maar liefst 92 jaar die bij diverse opticiens in haar dorp brillen ophaalt die daar door klanten zijn ingeleverd. Ook worden ze wel bij haar thuis afgeleverd. Ze verpakt ze met zorg met laagjes kranten ertussen, zodat ze zo min mogelijk beschadigen tijdens het vervoer. Zo werden er onlangs bijna 300 brillen gebracht die hun weg naar ouderen in Roemenië hebben gevonden. Velen hebben geen (goede) bril en kunnen nauwelijks iets zien of lezen. Uit de aangeboden brillen zoeken ze er dan één uit die het beste zicht geeft. Op deze manier zijn al velen geholpen. Dank aan deze mevrouw met dit mooie initiatief.

Speciale actie: Broodnodig

Tekst: Wim Klippel

Bericht uit Nieuwsblad nr. 2 jaargang 21, December 2019

Toen we in oktober in Moldavië waren, werden we geconfronteerd met het volgende: In Sîngerei, een dorpje in Moldavië, komen iedere zondag tenminste 400 kinderen bij elkaar op de zondagschool. Ze worden met 3 touringcars opgehaald in de hele regio. De bussen zijn zo slecht dat de gaten in de bodem zitten en er gaan soms 150 kinderen in. De kinderen uit de armste gezinnen hebben normaal nauwelijks te eten en krijgen daarom iedere zondag 2 maaltijden. Eén maaltijd bestond tot voor kort uit tosti's. Door veranderde wetgeving mogen die, uit hygiënisch oogpunt, niet meer gemaakt worden. Als alternatief, omdat de kinderen toch moeten eten, is bedacht om broodjes te bakken en hotdogs te geven. De ruimte voor de bakkerij is er, evenals een bakker. De machines zijn er echter niet. Een mengmachine en een bakmachine moeten er komen, want als die er zijn, kan er ook op doorde-weekse dagen worden gebakken en kan het brood worden verkocht. Daarmee kunnen de kosten voor de zondag worden betaald. Omdat het een eenmalige investering is, waarmee structureel een oplossing kan worden geboden voor deze kinderen, hebben we besloten om het probleem voor deze kinderen op te lossen. Al gedurende de reis kwam de eerste € 750,- beschikbaar. Met de opbrengst van de presentatie op 28 oktober in d'Amandelhof kwam de teller op € 1000,-. Daarna kwamen nog een paar giften binnen en met de opbrengst van het goeddoelen-diner kwam de teller op de benodigde € 5000,-. Geweldig dat in een tijd van 4 weken dit geld bij elkaar gebracht kon worden. Iedereen die hieraan een bijdrage heeft geleverd, heel hartelijk bedankt!

Een half jaar later

Het is een half jaar later, eind mei 2020, als we een berichtje krijgen van onze contactpersoon voor Moldavië en enkele foto's. De machines om brood te bakken zijn gekocht en geïnstalleerd. Door de coronacrisis heeft het wat langer geduurd, maar eindelijk was het zover en op 20 mei werden de eerste broodjes en pretzels gebakken. Wat een zegen voor de kinderen van Sîngerei en omgeving!!!! Nogmaals heel veel dank aan iedereen die heeft geholpen dit mogelijk te maken!

Zondagschool te Sîngerei (Moldavië)

Uitdelen van brood

Het bakken van broodjes en pretzels

3 transporten

in 2020

Tekst: Wim Klippel

Van één van de transporten van dit jaar vindt u een verslag in dit Nieuwsblad, maar er vonden nog meer hulpgoederen en voedsel hun weg naar Roemenië en Moldavië.

In juni werd er door de stichting Movu Moldova een vracht aard-appels naar Moldavië gebracht. Omdat het er erg veel waren voor hun werkgebied, kwam de vraag of ze er wat zouden kunnen lossen in Botosani. Toen we Sebastian vroegen of hij ze wilde hebben, zei hij: "Yes, please". Dus ging het transport via Botosani, waar 5 ton werd gelost en ook nog een berg schoenen en knuffels. Ook heel waardevol in deze tijd waren de 10 laptops die mee gingen voor thuisonderwijs aan de kinderen van Pentru Tine.

Op 9 juli werd er opnieuw een container hulpgoederen geladen voor Pentru Tine. Vanwege de grote aanvoer van spullen konden we alweer een container vullen. De container bleef opnieuw in Botosani om als opslagruimte te dienen. Sebastian heeft een stuk grond gekocht om daar een opslagruimte te creëren voor alle goederen die hij ontvangt. De bestaande ruimte in het gebouw van Pentru Tine is daarvoor te klein geworden. Voorlopig gaan 4 containers als opslagruimte dienen. Ze worden in een bepaalde opstelling neergezet en dan komt er wellicht een overkapping over, zodat er ook droog gewerkt kan worden buiten de containers. Een mooie vooruitgang voor de verwerking van alle goederen. Deze keer ging Leo den Hertog uit Doetinchem als chauffeur deze reis ondernemen. Leo heeft de nodige ervaring met transporten met hulpgoederen naar Wit-Rusland. Hij stelde zijn trekker belangeloos ter beschikking. Het chassis om de container te vervoeren werd ook weer beschikbaar gesteld door Nugteren Transport te Alblisserdam. Door hen werd ook de container opgehaald in het Rotterdamse havengebied. Zo werd ook dit prijstechnisch weer een interessant transport voor ons, alleen brandstofkosten! Dank voor alle hulp: Leo den Hertog en Nugteren transport.

Bestuurspaspoort

Corina de Mooij

In het bestuur sinds 2017. Ik ken de stichting al van jongs af aan, omdat mijn moeder (Roelie) al meer dan 20 jaar betrokken is bij de stichting. Dit werk is me dus met de paplepel in gegoten. Op mijn 18^e voor het eerst naar Roemenië gegaan en 10 jaar later voor de 2^e keer en daarop volgden er meerdere tripjes richting Roemenië en Moldavië. Het is mooi hoe wij in Nederland praktisch bezig kunnen zijn met acties. Zowel financieel als wel door middel van goederen om die daar te kunnen brengen en uitdelen.

Binnen het bestuur ben ik algemeen lid en houd ik mij bezig met de kindersponsoring.

Tekst: Peter Gouweloos

Naast het jubileum van de stichting is er ook een klein jubileum van de stichting op Facebook. Begin 2015 nam Peter Gouweloos de touwtjes over van een toenmalig bestuurslid. Sindsdien is het aantal volgers op Facebook massaal gestegen. Op 1 januari 2015 hadden we 148 volgers, terwijl in mei 2020 de teller op 464 volgers stond. We hopen bij het officiële jubileum de 500 volgers bereikt te hebben.

Ondertussen zijn er ruim 1000 foto's bij de berichten geplaatst en zijn er een groot aantal reisverslagen geplaatst. Tijdens de reis proberen de reisgenoten elke dag een verslag te plaatsen met het resultaat dat er ruim 500 mensen dagelijks de berichten lezen. Sociale media hebben ook veel mooie opbrengsten opgeleverd de afgelopen jaren. Te denken valt aan bijvoorbeeld de actie 'Brood nodig' en de wintervoedselactie. Maar ook de promotie van de perkplantenverkoop en het goede doelen diner deden goede zaken via Facebook. En last but not least dat binnen enkel uren na een oproep een volledig transport t.w.v. € 2500,- werd betaald door een lezer.

We hopen de komende jaren nog actief te blijven op de sociale media. Om u van nog meer mooie berichten te voorzien, indrukwekkende reisverslagen en inzamelacties.

Gezinssp

Tekst: Rianne Klippel, coördinator gezinssponsoring

In de afgelopen 25 jaar zijn er al heel wat arme gezinnen in Roemenië, en sinds vorig jaar ook in Moldavië, geholpen door onze sponsors, die maandelijks een bedrag van € 25,- doneren. Hiervan worden voedsel- en kledingpakketten samengesteld voor de gezinnen, worden andere noodzakelijke goederen aangeschaft, zoals schoolbenodigdheden, schoonmaakspullen, toiletartikelen e.d. en wordt een sociaal werker ingezet om de gezinnen te ondersteunen en te begeleiden. Vaak is er in de sponsorgezinnen naast of juist door de (soms extreme) armoede sprake van ziekte, depressie, werkloosheid, uitzichtloosheid en het onvermogen om verandering aan te brengen in hun trieste omstandigheden. Juist dan is het van groot belang dat de sociaal werker er is om hen daarin te ondersteunen en te begeleiden. Ook voert de sociaal werker regelmatig gesprekken met zowel de ouder(s) als de kinderen om hen bijv. te motiveren om onderwijs te volgen, huiswerk te doen, de administratie op orde te krijgen, werk te zoeken, oplossingen te zoeken om bijv. eventuele openstaande rekeningen af te betalen, maar ook wordt er verteld over Gods liefde voor hen en over het grote belang om Jezus toe te laten in hun leven. Want pas dan komt er echt een levensveranderende wending en zullen zij Zijn rijke zegen ervaren.

Ook worden er met regelmaat bijeenkomsten gehouden, waarin ze leren hoe ze om moeten gaan met bijv. de persoonlijke hygiëne, het op orde krijgen en onderhouden van de woning, enz. en daar krijgen ze dan ook de juiste middelen voor om dat uit te voeren. Dit helpt hen (en hun omgeving) om gemotiveerd te worden om hun leefomstandigheden te verbeteren.

In principe wordt een gezin ca. 3 jaar financieel ondersteund. Het doel is dat een gezin zich binnen die tijd dus

onsoring

Ondanks de corona vindt de hulpverlening van de sponsorgezinnen doorgang

danig ontwikkelt dat het daarna zelfstandig verder kan gaan. Indien noodzakelijk, wordt de sponsoring iets langer voortgezet. Ook gebeurt het (helaas) een heel enkele keer dat de sponsoring vroegtijdig beëindigd wordt, omdat er bij het gezin bijv. onvoldoende motivatie en medewerking is, wat een vereiste is om de sponsoring voortgang te laten vinden. Onze sponsors ontvangen jaarlijks een verslag over de voortgang van hun sponsorgezin.

In 1995 begon de stichting (toen nog SDOK, afdeling IJsselmonde) met 50 sponsorgezinnen. In 2009 was er een piek van ruim 100 gezinnen. We richtten ons toen op Cluj-Napoca e.o. en Botosani (resp. West- en Oost-Roemenië). Omdat we de laatste jaren constateerden dat de economische situatie in het westen van Roemenië (gelukkig) aanzienlijk verbeterd was t.o.v. de jaren ervoor, hebben we besloten om de gezinssponsoring in Cluj-Napoca e.o. in 2019 af te ronden en ons meer te gaan richten op het veel armere Oost-Roemenië (Botosani e.o.) en Moldavië. Per 1 juli 2019 was de transitie een feit en is alles op alles gezet om dat zo vlekkeloos mogelijk te laten verlopen en alle nieuwe gezinsverslagen te vertalen en op te sturen naar onze sponsors. Dit jaar zullen de voortgangsverslagen worden verstuurd van de 65 gezinnen die momenteel geholpen worden: 54 gezinnen in Roemenië en 11 gezinnen in Moldavië. Er is een behoorlijke terugloop in het aantal sponsors geweest in de afgelopen 11 jaar. Het aantal gezinnen dat hulp nodig heeft, loopt echter niet terug. Daarom zijn we blij met iedere nieuwe sponsor die zich aandient. Wilt u ook tot zegen zijn en de uitzichtloze situatie van een arm gezin in positieve zin helpen veranderen? Meldt u zich dan aan via onze website.

Uw hulp is hard nodig!

Bestuurspaspoort

Rianne Klippel

Mijn naam is Rianne Klippel, 37 jaar.

In het jaar 2000 raakte ik via mijn schoonvader, Wim, zijdelings betrokken bij het werk van Stichting Draagt Elkanders Lasten (voorheen SDOK, afd. IJsselmonde). In 2015 werd ik gevraagd om plaats te nemen in het bestuur en daar hoefde ik niet lang over na te denken. Sinds oktober 2015 ben ik officieel bestuurslid en verantwoordelijk voor de gezinssponsoring. Inmiddels heb ik meerdere malen met eigen ogen de armoede en gebrokenheid mogen zien in Roemenië en Moldavië. Het blijft mij enorm raken en dan met name het leed van de straatkinderen, gedwongen (kinder) prostitutie en orgaanhandel. Maar ook de wanhopige blikken van ouders die hun kinderen niet kunnen bieden wat ze zo hard nodig hebben, laten mij niet los. En wat een vreugde geeft het dan als je mag merken dat God het werk zegent en dat deze mensen bemoedigd, vertroost en gezegend worden en zelfs tot geloof mogen komen. Want uiteindelijk is Hij het Die de harten en leefomstandigheden van mensen daadwerkelijk kan veranderen. En laat mij dan maar 1 van de vele instrumenten zijn die Hij mag gebruiken tot eer van Hem en tot uitbreiding van Zijn Koninkrijk. Dat ik een stukje van Zijn liefde, juist voor deze mensen in hun uitzichtloze situaties, mag laten zien; dat is waar ik het voor doe en nog vele jaren hoop te mogen doen.

Flits uit het verleden

Schudden.....

De onverwoestbare 'banana' baant zich moeizaam een weg richting landbouwproject. Voorafgegaan door het vrachtwagentje van Ecce Homo met de schoolbankjes e.d. Het heeft de voorgaande nacht geregend. Af en toe valt er nog wat nattigheid. De weg, die toch al bijna onbegaanbaar was, is veranderd in een soort rivierbedding.

Als we onderweg door één of andere reden moeten stoppen, kunnen we het wel schudden. Over schudden gesproken. We werden zo door elkaar geschud dat het bovengebbit van Gert achterstevoren kwam te zitten.....

Oktoberreis 1999

Bovenstaande foto is genomen in 1997. De gele bestelbus werd steevast de 'banana' genoemd. Deze bestelbus van Ecce Homo heeft vele jaren dienst gedaan.

Flits uit het verleden

Ogen

Veel tijd om bij te komen is er niet, de volgende stop is bij een groep straatkinderen. We lopen naar het onafgebouwde huis waar zij verblijven. Er staan wat muren en er is een dak, dat is alles. 's Winters moet het onmogelijk zijn om zich hier warm te kunnen houden. De kinderen hangen rond in het pand. Op een balkon zonder hek liggen er een paar op een vies matras. Het erf ligt vol met viezigheid en rommel.

We krijgen instructies om de kinderen niet te knuffelen en aan te raken in verband met besmettingsgevaar. We kijken even in

Bestuurspaspoort

Jako Beekman

Jako Beekman, bijna 55 jaar. Sinds juni 2020 toegetreden tot het bestuur van SDEL te Ridderkerk. Zelf woonachtig in Lekkerkerk in de mooie Krimpenerwaard. In 2019 voor het eerst een reis naar Moldavië/Roemenië meegemaakt. Daar een hoop armoede gezien, maar ook mooie initiatieven. Elders in dit blad staat nog een verslag van mij. Ik ben getrouwd met Anita en heb 4 kinderen in de leeftijd van 18-29 jaar. Kerkelijk verbonden aan de Hervormde Gemeente 't Venster te Lekkerkerk. Momenteel werkloos en op zoek naar werk. Hobby's zijn een moestuin, honden en klussen. En nu ook actief voor SDEL te Ridderkerk.

DE JONG
infrastructuur

De Jong infrastructuur is uw gespecialiseerde partner voor:

- Kabelwerken
- Leidingwerken
- Verlichting

De Jong Infrastructuur
Damweg 30
2989 AD Ridderkerk
T: 078 681 82 66
E: info@dejonginfra.nl

www.dejonginfra.nl

slaappunt®

Wie van
slapen
een punt maakt!

Voor informatie kunt u contact opnemen met:

Henk & Janny Siereveld

0786930190 / 0636381880

henksiereveld@gmail.com

NU OOK ONLINE TE BESTELLEN!
WWW.NOTENKRAAMSLAGBOOM.NL

€ 4,95 VERZENDKOSTEN, VANAF 35 EURO GRATIS

Vragen? Stuur ons gerust een berichtje.

WhatsApp: 06-19899497

E-mail: info@notenkraamslagboom.nl

Help ons helpen

het 'huis', de stank door de rommel is niet te harden, ook al is het gebouw open, omdat er geen deuren en ramen in zitten. Een van de jongens valt op, hij zit in het raamkozijn en bekijkt alles van een afstandje. Zijn houding is mistroostig en dan zie ik zijn ogen... diepe poelen van ellende.

Een jongen van deze leeftijd hoort te voetballen met vrienden, hoort naar school te gaan en kattenkwaad uit te halen. Maar niet dit, een jongen van deze leeftijd hoort niet naar de buitenwereld te kijken met ogen die alles al gezien hebben, met ogen zonder hoop en toekomst. Met ogen vol verdriet en wanhoop... Later horen wij dat hij onlangs zijn moeder heeft verloren en hij het hierdoor erg moeilijk heeft.

Meireis 2019

Verslag transport naar Botosani van 14 tot 22 juli 2020

Tekst: Leo den Hartog

Via via kwamen Wim en ik met elkaar in contact nadat mij de vraag was gesteld of ik tijd en zin had om een zeecontainer met hulpgoederen naar Botosani in Roemenië te brengen. Na kennismaking was er de klik en toezegging dat te gaan doen.

Alles werd geregeld en op 10 juli haalde ik de container op in Alblasterdam bij Transportbedrijf Nugteren. Deze firma stelde de oplegger ter beschikking waar de container op stond en mijn bijdrage was de truck en de tijd.

Op 14 juli ben ik om 1.00 uur vertrokken uit Zelhem in de Achterhoek. Omdat ik een nachtmens ben, vind ik het prima om 's nachts te rijden. Aan het eind van de eerste dag was ik in Oostenrijk. Om 3.00 uur, na de verplichte rusttijd, vervolgde ik mijn weg. Op vrijdag 17 juli kwam ik tegen 8.30 uur aan bij Sebastian Mariniuc, die mij heel hartelijk ontving.

Onderweg had ik al wat contact met hem gehad en het afladen van de container was ook op die dag gepland. Tevens wilde hij graag 2 zeecontainers verhuisd hebben naar een nieuwe locatie van Stichting Pentru Tine.

Het afladen ging wat moeizaam, omdat er 2 maanden lang veel regen was gevallen en het terrein waar de containers naar toe moesten, was nog maar net opgehoogd. U voelt het aankomen: het terrein was nog niet 'gezet'. Het gevolg was dat de kraan die kwam lossen moeizaam gestabiliseerd kon worden, en mijn truck met oplegger kon ook niet op het terrein komen, wat wel de planning was. Ze hebben me die dag twee keer los moeten trekken, maar..... 's avonds om een uur of zeven stonden alle containers op hun plaats!!

Zaterdag heb ik samen met Sebastian wat klusjes gedaan en de zondag was (natuurlijk) apart, ook door de corona. 's Morgens heb ik meegekeken met de kerkdienst bij ons thuis. 's Avonds ben ik met Sebastian mee

geweest naar zijn kerkdienst. Dat blijven mooie ervaringen: je verstaat er niets van, maar je proeft de gemeenschap der heiligen. Fijn was dat ik meekreeg waar de preek over ging: 2 korte meditaties, 1 over Psalm 23, het neerliggen aan stille wateren, en 1 over de gevangenneming van Jezus. Daarna werd het Heilig Avondmaal bediend. Alles gebeurde zoals gewend: met eerbied, met stijl. U begrijpt mij.

Maandagmorgen vroeg ben ik om 0.30 uur de thuisreis begonnen. Het was een zeer voorspoedige reis en op woensdag 22 juli mocht ik behouden weer thuiskomen.

God heeft de gebeden verhoord: zonder ongelukken heen en weer, en van Hem teruggekregen wat ik achterliet, en wat mijn vrouw liet gaan.

Roemenië is een mooi land, waar de verschillen tussen zeer arm en rijk goed te zien zijn. Ondanks dat ik er maar kort was, viel dat wel op. Wat ook opviel was dat er in Hongarije en Roemenië ontzettend veel zonnebloemen verbouwd worden. Een perceel van een bunder of 10(!) met zonnebloemen kom je regelmatig tegen. En daarnaast dan ook weer bij de kleine boeren, kleine stukjes van zo'n krappe halve bunder.

Met plezier heb ik dit mogen doen, en het is zeker voor herhaling vatbaar. En ook al ken ik u als lezer niet, toch wil ik u oproepen om deze mensen met gebed en gaven te gedenken.

Ik ben al een keer of 20 met een humanitair transport in Wit-Rusland geweest, maar constateer wel dat Roemenië erg veel hulp kan gebruiken en nodig heeft. Om over Moldavië nog maar niet te spreken.

Met vriendelijke groet,

Leo den Hertog

Toch weer een activiteit

Activiteiten waren door corona maandenlang niet mogelijk, maar eindelijk kon het weer en hebben we op 5 september een minifair georganiseerd. Het was wel wat lastig om toestemming te krijgen van de gemeente, maar begin augustus kwam het verlossende bericht dat we de organisatie konden aanpakken en de minifair kon doorgaan, bij ongewijzigde coronaregels. Er was wel weinig tijd en dat ook nog midden in de vakantie. Maar.....alles kwam op tijd gereed en op 5 september was het zover.

Op de boerderij waar ook ons inzamelpunt is, aan de Lagendijk in Ridderkerk, ging het gebeuren. Zaterdag om 7.30 uur waren een aantal enthousiaste mensen aanwezig en werd met man en macht alles klaargezet. Het werd een minifair met toch nog een 7-tal kramen met o.a. houten speelgoed, haakwerk, pompoenen en sierka-lebassen, kaarten en een grote kraam met brocante spulletjes. De grote trekker deze dag was de soepbus van Restaurant De Duikenburg.

Velen wisten de weg naar de minifair te vinden en veel spullen werden verkocht. Er heerste een gezellige sfeer, ondanks de 1½-meter-afstandregel. Bijna iedereen hield zich daaraan en ook aan de uitgezette route.

Het resultaat was geweldig. We mochten aan het eind van de middag bijna € 1650,- tellen. We willen iedereen heel hartelijk dankzeggen die, op wat voor manier ook, heeft bijgedragen om deze dag tot zo een groot succes te maken.

Flits uit het verleden

Een zondag met pech

Om 08.30 uur vertrekken we in een busje naar Soroca. We proppen ons in de laadruimte waar een viertal auto-stoelen gemaakt zijn. Ga maar eens met 4 personen op 2 stoelen zitten. We zaten over de hele breedte van het busje samengeperst. De andere 2 hadden het makkelijker. De afstand is ca. 35 km maar je kunt er gerust een uur voor rekenen. De weg, nota bene de doorgaande weg naar de Oekraïense grens is abominabel. Het deed ons terugdenken aan de wegen in Roemenië 20 jaar geleden. Het voelde aan als van ouds! De bus probeert zoveel mogelijk kuilen en gaten te vermijden. We laveren van rechts naar links, wat niet verhindert dat we voortdurend heen en weer geslingerd worden. We kunnen ons voorstellen hoe een haring zich voelt in de spreekwoordelijk ton! Plotsklaps horen we een vreemd geluid. We stoppen, er wordt om de bus gelopen en we rijden verder. Even later weer dat rare geluid. We stoppen weer. De schuifdeur wordt geopend en Wim kan zich nog ternauwernood aan zijn medereiziger vastgrijpen, anders was hij subiet uit de bus gevallen. Dat heb je als de druk opeens wegvalt. Wat bleek het geval? Het linker voorwiel zat helemaal los. Van de 5 wielbouten waren er 2 origineel. De anderen 3 waren nieuw, maar van een smaller formaat. De dopsleutel paste er dan ook niet op! Gelukkig reed er een medekerkganger achter het busje. Deze had wel een passende sleutel. Verder ging het weer. Af en toe stoppen om de boel weer vast te draaien!

Oktoberreis 2019

Voedselactie 2020/2021

Zoals ieder jaar organiseren we ook dit jaar weer een actie om geld in te zamelen voor voedselpakketten voor de sponsorgezinnen en anderen. Dat extra voedsel voor mensen in Roemenië en Moldavië, zeker in de koude wintermaanden, hard nodig is, horen we ieder jaar en ieder bezoek weer opnieuw. En zeker nu, nu het eind van het veelbewogen jaar 2020 nadert. Het jaar dat als coronajaar de geschiedenisboeken zal ingaan. Het jaar dat het coronavirus wereldwijd duizenden slachtoffers heeft geëist. Ook in Roemenië en Moldavië waren er veel slachtoffers. Maar naast alle slachtoffers hadden alle gevolgen, vooral ook de economische, enorme impact op allen die het financieel toch al zo moeilijk hadden. De werkloosheid nam enorm toe, de inkomsten verder af en de nood werd alsmaar groter.

Het gebrek aan voedsel werd meer voelbaar voor velen

Al in de zomermaanden hielden we een actie voor voedsel voor mensen in Moldavië. En zelfs in de zomermaanden, de maanden dat mensen normaal gesproken relatief makkelijk aan eten kunnen komen, werd er dit jaar honger geleden. Gelukkig reageerden toen ook velen op onze oproep om geld voor dit doel te geven, dank u wel!!

De komende wintermaanden zullen velen het in Roemenië en Moldavië heel moeilijk krijgen. De periode waarin ze geen eten van het land of uit de tuintjes kunnen halen en waarbij het bovendien nog heel koud kan zijn. Ook de kosten voor gas en elektriciteit lopen enorm op. De prijzen hiervan zijn vergelijkbaar met die bij ons. Maar met de lage inkomens is dat een enorm probleem.

Daarom doen we (opnieuw) een beroep op u om uw gift voor voedselpakketten over te maken op ons rekeningnummer: NL 30 INGB 0670 4710 46 van Stichting Draagt Elkanders Lasten te Ridderkerk, o.v.v. voedselpakket 2021.

Een pakket, dat in Roemenië of Moldavië wordt gekocht, en o.a. voedsel, olie, meel, suiker, pasta, saus en andere dingen bevat, kost € 25,-. Hoeveel neemt u er voor uw rekening? Kleinere bedragen zijn uiteraard ook heel welkom.

Doet u dit jaar ook (weer) mee?

Maak dan uw gift over op rekeningnummer

NL 30 INGB 0670 4710 46

van Stichting Draagt Elkanders Lasten te Ridderkerk

o.v.v. voedselpakket 2021

Hoeveel pakketten neemt u voor uw rekening?

Toezening Nieuwsblad

Tot nu toe heeft u ons Nieuwsblad altijd als papieren versie ontvangen. Na dit nummer gaat dat, in het kader van besparing op druk- en portokosten, veranderen. Vanaf het volgende Nieuwsblad gaan we u dit per mail toesturen. Uiteraard alleen als we uw mailadres hebben.

Hebben we uw mailadres nog niet, wilt u het dan mailen naar:

j.c.gouweloos@versatel.nl

Bij voorbaat dank voor uw begrip.

December 2019 Jaargang 21 nummer 2

Nieuwsblad

Stichting Draagt Elkanders Lasten

Biedt hulp in Roemenië en Moldavië

Hulpverlening in het nauw

Wereldwijd zijn de gevolgen van corona merkbaar. Mensen worden ziek en overlijden aan dit virus. Nog veel meer mensen hebben hun baan verloren, waardoor ook de armoede toeneemt. We merken bij onze partners in Roemenië en Moldavië dat er nu nog meer hulp nodig is.

Onze partners van Pentru Tine, met wie wij al sinds 2009 samenwerken, doen er alles aan om de mensen te helpen met kleding en voedsel. Ook proberen zij door middel van sociaal werk gezinnen te helpen om te ontsnappen uit de ergste armoede. Via de naschoolse opvang van deze stichting in Botosani zijn ook al vele kinderen geholpen aan maaltijden, liefde en hulp bij hun schoolwerk. Ook komen zij op deze manier in aanraking met het Evangelie.

Voor hun inkomsten zijn zij afhankelijk van buitenlandse partners, zoals wij. Vanwege de toenemende problemen hebben zij extra hulp nodig. Wij kunnen die extra hulp helaas niet bieden. **Erger nog, wij kunnen nu zelfs minder bijdragen...**

Jarenlang stond ons programma gevuld met activiteiten om geld te werven. Veel van deze acties hebben wij dit jaar echter moeten annuleren. Onze noodzakelijke uitgaven zijn op dit moment meer dan de inkomsten. Onze maandelijkse bijdrage van € 850,- aan de salarissen van de medewerkers van Pentru Tine kunnen wij niet meer volhouden en hebben we naar beneden moeten bijstellen. Hierdoor lopen hun banen (en daarmee het mooie werk wat zij doen) gevaar.

Het raakt ons dat we deze bijdrage naar beneden hebben moeten bijstellen, en dat in het jaar waarin wij als stichting 25 jaar bestaan.

We zijn ons ervan bewust dat ook u wellicht financieel geraakt bent door de crisis of dat u al veel hulpvragen voorbij hebt zien komen. Toch zien wij geen andere mogelijkheid om (opnieuw) een beroep te doen op uw vrijgevigheid en naastenliefde als u hier enigszins de mogelijkheid toe heeft.

Draagt u bij met uw gebed en/of gift?

U kunt uw gift [via iDeal](#) overmaken of rechtstreeks naar ons rekeningnummer:

NL30 INGB 0670 4710 46

t.n.v. Stichting Draagt Elkanders Lasten te Ridderkerk o.v.v. Extra hulp.

Hartelijk dank!

3de Barendrechtseweg 541
2991SH Barendrecht

**WE ZIJN GEEN
UITGEVERIJ
MAAR DRUKKEN
WEL MAGAZINES**

zowel in offset als digitaal

Maitres de pression

Drukmeesters bv
078 610 09 11 - info@drukmeesters.nl

D R U K M E E S T E R S
OFFSET & DIGITAAL

drukmeesters.nl

Tronchet
AFBOUW
PLAFONDS & TIMMERWERKEN

Arno Tronchet

06 30 000 772

Stationsweg 223
3364 AN Sliedrecht

T 0184 63 32 77
E info@tronchetafbouw.com
I www.tronchetafbouw.com

PUT
fashionstore

Onze merken zijn o.a.

Dames: Gerry Weber, Frank Walder, Marcona, Cecil, Gelco, Setter lady
Heren: Gaastra, For Fellows, Digel, VANGUARD, Olymp, Meyer, Ten Cate

Adres St. Jorisplein 32, 2981 GC Ridderkerk
Telefoon 0180 - 42 55 77 E-mail putfashionstore@telfort.nl
Website www.putfashionstore.nl

Onderhouds- en montagebedrijf
BAS VERHOEVEN

Voor de complete montage van badkamers en al het onderhoud aan uw woning

Neem voor een vrijblijvende offerte eens contact met ons op of kijk voor informatie op de website

www.basverhoevenbadkamers.nl

Een bijzondere winkel!

deKandelaar.nl
Christelijke Boek- en Muziekhandel

Openingstijden:

Maandag	13.00 - 17.30
Dinsdag	9.00 - 17.30
Woensdag	9.00 - 17.30
Donderdag	9.00 - 17.30
Vrijdag	9.00 - 21.00
Zaterdag	9.30 - 17.00

Met uw aankopen bij De Kandelaar steunt u rechtstreeks projecten ter bevordering van lectuur- en Bijbelverspreiding
Via internet bestellen kan ook

Boeken **Kado's** **Muziek** **Kaarten**

In Uw licht zien wij het Licht

St. Jorisstraat 10 2981 GA Ridderkerk Tel.: 0180 - 42 46 98 Fax: 0180 - 43 51 52 winkel@de-kandelaar.nl

B ORGO BV
autobedrijf

Kaartenmakerstraat 9
2984 CB Ridderkerk
T 0180 397943
www.autobedrijfborgo.nl

Bij ons kunt u terecht voor:

- * In- en verkoop occasions
- * APK
- * Schade
- * Banden en velgen - winterbanden
- * Trekhaak plaatsing
- * Onderhoud en reparatie
- * Aircoreparatie, onderhoud en diagnose
- * Uittlijnen en balanceren
- * Audio visuele producten, inbouw, onderhoud en diagnose
- * Verhuur personenbusjes (9 persoons)

Sinke
groenprojecten

Randweg 73
2951 AK Alblasserdam
Tel 078 69 34 517
Fax 078 69 34 077
Mob 06 20 63 44 88
info@sinkegroenprojecten.nl
www.sinkegroenprojecten.nl

Ontwerp - Aanleg - Onderhoud - Boomverzorging

Jan Verschoor

WITGOED&FIETSEN

HAVENSTRAAT 53 • RIDDERKERK • TEL: 0180-425300

mooi
PARFUMERIE
VAN ZESSEN

Makado-Center 31 | Alblasserdam
078 - 691 22 68 | www.davanzessen.nl

LEEN VISSER

Wooncomfort

Kelvinring 30
2952 BG Alblasserdam
078 - 691 63 03

PLAFONDS & WANDEN

LEENDERT JANSE

AFBOUW

PLAFONDS | WANDEN | AFTIMMERWERK

Waalmondelaan 5 | Alblasserdam | T 06-17599990 | info@leendertjanse.nl

WWW.LEENDERTJANSE.NL

Van De Graaf

Hovenier

Hoveniersbedrijf Van de Graaf

Van Eesterensingel 4
2951 CK Alblasserdam
Tel.: 078 691 64 09
Mobiel: 06 - 430 223 92

CRUM

Timmerwerken & Interieurbouw

06 - 49 84 34 13 | info@crumtimmerwerken.nl

Thuisin Makado

Makadocenter 54
2951 EJ Alblasserdam
078 6915028
makado@thuisin.nl

Wij staan voor u klaar met
een professioneel advies

CARROSSERIEBOUW SPEC. CONSTRUCTIE

U.D. SCHEE
Sinds 1902

ALBLASSERDAM TEL. 078 6912441

NUGTEREN TRANSPORT

Your partner in logistics

Rapenburg 5
2952 AP Alblasserdam
Phone +31 (0)78 6911004
Email info@nugterentransport.nl
Internet www.nugterentransport.nl

K&B van Pelt BV

OOK VOOR
GEVELMONTAGE
EN
GLASZETTEN!

VOOR HET HUREN VAN

- **MINIHIJSKRANEN**
- **GLASLIFTEN**
- **GLASZUIGERS**

kijk voor meer info op onze webiste:

WWW.GLASLIFTHUREN.NL

OF BEL: 078-3030087